

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

— ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ —

Διοικητική Ἐπιτροπή: Ι. Ν. Ζαγανιάρης, Ι. Δ. Κανδήλης, Α. Δ. Σαραντίτης, Ν. Σ. Κερνής

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Τὴν Κυριακὴν 17ην Ἰανουαρίου ἐωρτάσθησαν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐντευκτηρίου Χημικῶν καὶ τῆς νέας ἐγκαταστάσεως τῶν γραφείων τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Ὡς ἀνηγγείλαμεν ἤδη τὸ Δ.Σ. ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Δεκεμβρίου εἰργάσθη ἐντατικῶς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐπιπλώσεως τοῦ ἐνοικιασθέντος β' ὀρόφου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10 μεγάρου Α. Ζαγράφου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρουσιασθῇ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὀρθία ἢ ἐμφάνισιν τοῦ ἐντευκτηρίου μας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισήμου ἐγκαίνιασώς του.

Ἡ κυβέρνησις ἀντεπροσωπεύθη κατὰ τὴν ἑορτὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Λογοθέτη καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μπουρμπούλη. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Κισσόπουλος, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου κ. κ. Κ. Ζέγγελης, Γ. Ματθαίουπουλος, Θ. Σκοῦφος, Ε. Ἐμμανουήλ, Σ. Γαλανός, Γ. Γεωργαλάς, Γ. Πανταζῆς, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θ. Σταθόπουλος, οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἀθήναις διευθυντῶν χημικῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐργοστασίων κ.λ., τὰ Συμβούλια τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ διαμενόντων χημικῶν.

Τὴν 11^{1/4} π.μ. χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου ἐψάλλη ἁγίασμας. Ἀκολουθῶς ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Ἀν. Κώνστας καὶ προσεφώνησε τοὺς ἐπισήμους καὶ λοιποὺς παρισταμένους ἐκ μέρους ὅλων τῶν Χημικῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐνώσεως

καὶ τὸν ρόλον τοῦ χημικοῦ ἐν τῇ κοινωσίᾳ*. Ἐν συνεχείᾳ ἀνηγγέθησαν αἱ ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ γεγονότι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐντευκτηρίου δωρεαὶ εἰδῶν καὶ βιβλίων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναγράφομεν λεπτομερῶς εἰς ἄλλην στήλην.

Ἐν τέλει προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά. Ὁ

Ἡ τέλεσις τοῦ ἁγιασμοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου.

Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ποιούμεναι τὴν δὴλωσιν ὅτι τὰ ζητήματά σας θὰ ἐξετασθοῦν μετὰ πάσης εὐμενείας. Ἀναγνωρίζω τὴν μεγάλην συμβολὴν τοῦ χημικοῦ εἰς τὸ Κρατικὸν σύνολον. Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη καὶ προδιατεθειμένη νὰ προστατεύσῃ κάθε δίκαιον καὶ λογικὸν αἶτημα παντὸς ἐργαζομένου εἴτε εἰς τὸν ἐργατικὸν κόσμον εἴτε εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν ἠθελὲν ἀνήκει οὗτος. Ἐκράτησα ὠρισμένα σημεῖα τοῦ λόγου τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐνώσεώς σας καὶ θὰ προσπαθῶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων σας. Ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς συντάξεώς σας χρήζει εὐμενοῦς ἐξετάσεως. Ἐπὶ τούτοις ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὑψώσω τὸ κύπελλον ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ κλάδου σας». Τὸν λόγον τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ πλεῖστοι τῶν παρισταμένων περιήλθον τὰ διαμερίσματα τοῦ ἐντευκτηρίου τονίζοντες τὴν μεγίστην ὑπὲρ τοῦ κλάδου τῶν χημικῶν σημασίαν τῆς νέας προσπαθείας καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς παντοιοτρόπως ἐνισχύσεώς της. Ἡ ἑορτὴ ἔληξε τὴν 1 μ.μ.

Ι. Δ. Κ.

* Ὁ λόγος τοῦ κ. Κώνστα δημοσιεύεται ὀλόκληρος ἀλλαχού.

ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ ΑΙ ΑΝΑΓΓΕΛΘΕΙΣΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ἡ ἀπὸ διειτίας συνεχιζομένη ἐντατική ἐργασία διὰ τὴν πλήρη ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἔφερε τοὺς ἰθύνοντας αὐτὴν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐντευκτηρίου, τῆς ἰδρύσεως ἑνὸς πραγματικοῦ οἴκου τῶν χημικῶν. Ἡ ἐργασία τοῦ χημικοῦ, κατ' ἐξοχὴν βαρεῖα, ἀποστερεῖ αὐτὸν

Οἱ κεκλημένοι παρακολουθοῦντες τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Κώνστα.

ὄλων τῶν διαθέσιμων ὥρων τῆς ἡμέρας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται δυσχερεστάτη ἡ ἐπαφὴ του μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων του. Ἡ ἰδρυσις ἐπομένως ἑνὸς ἐντευκτηρίου μεθ' ὄλων τῶν μέσων ἀνέτου διαμονῆς καὶ ἡ λειτουργία ἀρτίως χημικῆς βιβλιοθήκης θὰ συνέβαλλε μεγάλως διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν πρόοδον τοῦ κλάδου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν συναδελφικῆς συνεργασίας καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀλληλεγγύης.

Τὸ ὁσημέραι ἀυξανόμενον ἐνδιαφέρον τῶν χημικῶν ὑπὲρ τῶν ἐκπροσωπουσῶν αὐτοὺς ὀργανώσεων καὶ ἡ πρόθυμος καταβολὴ τῶν χρηματικῶν εἰσφορῶν ὑπὸ τῆς μεγαλυτέρας μερίδος τῶν συναδέλφων, ἔδωσαν τὸ θάρρος εἰς τὸ Δ. Σ. νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ ἐντευκτηρίου καὶ ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῶν μεγάλων βεβαίως, ἐφάπαξ καὶ κατὰ μῆνα, δαπανῶν τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ. Ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ συγκίνησις δύναται τις νὰ εἴπῃ, μετὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ συνάδελφοι, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ θέσεως, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων, ἐθέρμαναν τὴν μόλις πραγματοποιηθεῖσαν ἰδέαν τοῦ οἴκου τῶν χημικῶν παρέχει πᾶσαν ἐλπίδα ὅτι ἡ νέα σταδιοδρομία τῆς Ἐνώσεως, ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1937, θ' ἀποβῇ κατ' ἐξοχὴν ἀποτελεσματικὴ διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ. Τὸ ἐντευκτήριόν μας ἐπομένως, περιβαλλόμενον ὑπὸ τοιαύτης ἀγάπης ἐκ μέρους ὀλοκλήρου τοῦ χημικοῦ σώματος τῆς Ἑλλάδος, στηρίζεται ἐπὶ ἀσφαλεστάτων βάσεων καὶ δὲν πρόκειται πλέον νὰ ὑποστῇ

ἄλλην μεταβολὴν πλὴν τῆς συνεχοῦς πλουτισμοῦ του καὶ τῆς συντόμου, ὡς ἐλπίζομεν, μεταφορᾶς του εἰς ἰδιόκτητον μέγαρον.

Ἡ ὅλη νέα ἐγκατάστασις τῶν γραφείων καὶ ἐντευκτηρίου ἀπαρτίζεται ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα διαμερίσματα. Τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, διαλέξεων κ.λ., πολυτελεστάτην, ἐκτάσεως 60 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων, ἡ ὁποία συνήθως θὰ εἶναι διαρρυθμισμένη ὑπὸ μορφήν ἀναγνωστηρίου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατεσκευάσθησαν ἤδη τρεῖς μεγάλαί τράπεζαι ἐκ δρυός. Ἡ αἴθουσα αὕτη συγκοινωνεῖ, διὰ μεγάλης κρυσταλλίνης θύρας, μετ' εὐρύχωρον δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ἐπιπλωθὲν ἤδη πολυτελῶς προορίζεται διὰ γραφεῖον Προέδρου τῆς Ἐνώσεως. Ἡ διάταξις τοῦ δωματίου αὐτοῦ, καθὼς καὶ τοῦ προηγούμενου τῆς αἰθούσης εὐρέος προθαλάμου, εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ χῶρος αὐτῶν νὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ χρησιμοποιηθῇ κατὰ τὰς διαλέξεις ἢ τὰς συνελεύσεις πρὸς ἐπαύξῃσιν τῆς χωρητικότητος τῆς αἰθούσης, ἥτις ἀφαιρουμένων τῶν τραπεζῶν θὰ λαμβάνῃ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὴν κατάλληλον πρὸς τοῦτο μορφήν. Διὰ τὸν σκοπὸν μάλιστα αὐτὸν κατεσκευάσθησαν μικρὰ ἔδρα καὶ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς καθισμάτων. Ὑπελογίσθη ὅτι τὰ τρία αὐτὰ διαμερίσματα δύνανται νὰ περιλάβουν ἐν συνόλῳ 150 ἀνέτως καθημένους.

Τὸ ἐν λόγῳ συγκρότημα συνέχεται δι' εὐρέος διαδρόμου μετὰ τῶν γραφείων. Ταῦτα ἀπαρτίζονται ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Δ. Σ., ἀπὸ τὸ γραφεῖον τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», λίαν εὐρύχωρον δωμάτιον

Ὁ Ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μπουρμπούλης φωτογραφούμενος μετὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μέρους τῶν συμμετασχόντων τῆς ἑορτῆς χημικῶν.

ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ὅλην ἐργασίαν αὐτῶν, καὶ ἐν ἀκόμῃ δωμάτιον παραχωρηθὲν εἰς τὸν Σύλλογον Χημικῶν Βιομηχανίας. Ἐπίσης εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἐν-

τευκτηρίου υπάρχουν αρκετά βοηθητικά διαμερίσματα.

Ἡδη ἤρξατο ἡ λειτουργία καφενείου με ἡλατωμένον τιμολόγιον. Ἡ σχετικὴ ἐργασία ἀνετέθη εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φύλακος, ὅστις ἐκ παραλλήλου ἔχει ἀναλάβει καὶ τὴν φροντίδα ἐπιβλέψεως καὶ καθαρότητος τοῦ ὄλου διαμερίσματος τῆς Ἐνώσεως.

Ἐνδεικτικὸν τῆς γενικῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς τῆς ἰδέας τοῦ Ἐντευκτηρίου εἶναι αἱ εὐθὺς ἀμέσως γινόμεναι δωρεαί. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων προσφερθέντων ἀναψυκτικῶν, ἅτινα ἐδωρήθησαν ὑπὸ τῶν οἰνοποιητικῶν ἐταιρειῶν «Ἀχάϊα - Clauss» Πατρῶν, Οἴνων καὶ Οἴνοπνευμάτων καὶ Οἴνοπνευματοποιίας Πειραιῶς, προσφέρθησαν ἐπίσης τὰ ἀκόλουθα εἶδη: Ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων τὸ πολυτελὲς πολύφωτον τῆς μεγάλης αἰθούσης, δύο κρύσταλλα γραφείων, τέσσαρα βαρύτιμα ἀνθοδοχεῖα, ἓν σερβίτσιο γραφείου, πολλαὶ τεφροδόχοι κ.λ. Ὑπὸ τῆς ἐταιρείας «Κεραικοῦ», μερίμνη τοῦ κ. Ρ. Δαρίγου, 15 πολυτελεῖ πορσελλάνινα πιάτα πρὸς διακόσμησιν

τῶν τοίχων, τεφροδόχοι κ.λ. Ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας Τεχνικῆς Μετάξης τὰ παραπετάσματα τῆς αἰθούσης, ἡ σημαία τοῦ ἰδρύματος καὶ ἓν ραδιόφωνον τελειοτάτου τύπου.

Λίαν ἀξιόλογος δωρεὰ ἦτο ἐπίσης ἡ παρὰ τοῦ συναδέλφου κ. Α. Δερνίκου, Διευθύνοντος Συμβούλου τῆς Γεωργικῆς Βιομηχανίας, ἀποτελέσασα μίαν σημαντικωτάτην ἀπαρχὴν διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς βιβλιοθήκης μας. Ὁ κ. Δερνίκος προσέφερε σειρὰν τῶν περιοδικῶν Chem. Zentralblatt (1915—1923) καὶ Berichte (1909—1923) καὶ διάφορα συγγράμματα, τῶν ὁποίων πλήρη πίνακα θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές. Ἡ δωρεὰ τοῦ κ. Δερνίκου συνεπληρώθη ὑπὸ ἐτέρας τοῦ κ. Κ. Μακρῆ, ὅστις ἐδωρήσεν ἐκ τῆς ἰδιοκτήρας βιβλιοθήκης του τὸ περιοδικὸν Chem. Zentralblatt ἀπὸ τοῦ 1924—1930 καὶ τόμους τινὰς τοῦ περιοδικοῦ Berichte. Αἱ προσφοραὶ αὗται, ἀξίας πολλῶν δεκάδων χιλιάδων δραχμῶν, ἐχαίρειτόθησαν ὑπὸ ὄλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὰ ἐγκαίνια συναδέλφων ὡς εὐοίωνον δεῖγμα διὰ τὴν ταχεῖαν κατάρτισιν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἐντευκτηρίου.

I. Δ. Κ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ Κ. Α. ΚΩΝΣΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ

Ἡ Ε.Ε.Χ. τελούσα σήμερον τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων τῆς Γραφείων καὶ τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι Ἐντευκτηρίου τῶν χημικῶν, θεωρεῖ μέγα εὐτύχημα ὅτι τὸ ἐπίσημον Κράτος ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν τελετὴν αὐτήν. Ἀποτελεῖ τοῦτο μίαν ἔνδειξιν τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὁποίας ἀπολαύουν οἱ χημικοὶ ἐν τῇ χώρᾳ μας.

Ἕλληνες χημικοὶ ὑπῆρξαν ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Οἱ πρῶτοι οὗτοι χημικοὶ ἐσπούδαζον εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Ἀργότερον ὠνομάζοντο χημικοὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν οἱ πτυχιούχοι τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν οἱ ἐιδικευμένοι εἰς τὴν χημείαν.

Οἱ χημικοὶ αὗτοι εἶναι πολλοὶ καὶ κατέχουν σήμερον τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα εἰς τὰς κρατικὰς θέσεις καὶ εἰς πλείστας βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις. Χημικοὺς διὰ τὴν βιομηχανίαν ἐμόρφωσε παρ' ἡμῖν καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1897 μέχρι τοῦ 1922 λίαν εὐδοκίμως λειτουργήσασα Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἀκαδημία Ρουσοπούλου.

Ἡδη ἀπὸ τοῦ 1918 λειτουργοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας δύο Ἀνώτεροι Χημικαὶ Σχολαί, μία ἡ τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ συνεχίσασα τὸ ἔργον τοῦ τμήματος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, καὶ μία ἡ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ἰδρυθεῖσα. Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν Σχολῶν αὐτῶν περιωρίσθη σημαντικώτατα ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν σπουδάζόντων χημικῶν, ἡ δὲ φυσικῶς ἀναπτυχθεῖσα ἄμιλλα μεταξὺ τῶν δύο τούτων σχολῶν καὶ ἡ σὺν τῇ παρόδῳ τῶν ἐτῶν ἐπερχομένη συμπλήρωσις τῶν διδασκομένων μαθημάτων ἐπιτυγχάνει

ὥστε οἱ νέοι χημικοὶ νὰ μορφώνωνται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος κατὰ τρόπον πληρέστερον καὶ περισσότερον προσηρμοσμένον πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐπαγγέλματός μας.

Μέχρι τοῦ 1925 ὁ τίτλος τοῦ χημικοῦ ἦτο κἀτὶ τὸ ἄοριστον καὶ μόνον κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ καθωρίσθη διὰ νόμου ποῖοι καὶ μόνον δικαιοῦνται νὰ ὀνομαζῶνται χημικοὶ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1924 μία ὁμάς νεαρωτάτων τότε συναδέλφων, ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ κοινὰ τῶν χημικῶν συμφέροντα, ἀνέλαβε μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν προσπάθειαν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Ε.Χ. Ἡ ὁμάς αὕτη ἐνισχυθεῖσα καὶ δι' ἄλλων συναδέλφων περισσότερον πεπειραμένων καὶ ὀλιγώτερον νέων κατέληξεν εἰς τὴν πρώτην ἰδρυσιν τῆς Ἐνώσεως. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται ὁ σημερινὸς Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Α. Χατζηκυριακὸς καὶ καθηγηταὶ τῆς Χημείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον. Οἱ πλείστοι τῶν συναδέλφων αὐτῶν ἔχουν τὸ εὐτύχημα νὰ παρίστανται καὶ εἰς τὴν σημερινὴν τελετήν.

Τὸ ἔτος 1928 ὁ νόμος 3518 καθώρισε λεπτομερέστερον τὰ τῶν χημικῶν καὶ ὥρισε τὰς βιομηχανίας αἱ ὁποῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχουν χημικοὺς. Τέλος τὸ 1934, διὰ τοῦ νόμου 6129 ἡ Ε.Ε.Χ. μετετράπη ἀπὸ ἀπλοῦ Σωματείου εἰς Ὄργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου ἀνάλογον πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιστημονικοὺς ὀργανισμοὺς, ἦτοι τὸν Ἱατρικόν, τὸν Φαρμακευτικόν, τὸν Δικηγορικόν Σύλλογον κ.λ.

Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ εἶναι σήμερον ὑποχρεωτι-

κῶς μέλη τῆς Ἐνώσεως, ἀτυχῶς ὅμως μικρὸς ἀριθμὸς συναδέλφων δὲν συμπεριελήφθη εἰς αὐτήν. Πρόκειται περὶ τῶν διπλωματούχων τῆς Χημικῆς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ προαιρετικῶς μόνον εἰς τὴν Ἐνωσίν μας.

Ἡ Ε.Ε.Χ. ἔχει διττὸν σκοπὸν, ἀφ' ἑνὸς τὴν προαγωγὴν τῆς Χημικῆς Ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι καὶ τὴν παροχὴν πάσης ἐνισχύσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων διὰ τὴν ἐπαύξεισιν καὶ βελτίωσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς χώρας καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν προάσπισιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν Χημικῶν.

Μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ δρᾶσις τῆς Ἐνώσεως εἶχε περιορισθῆ κυρίως εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα καὶ τοῦτο διότι ὁ ἐπαγγελματικὸς σκοπὸς ἦτο ἀμεσώτερον ἀναγκαῖος εἰς τοὺς συναδέλφους. Ἀλλὰ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα ἐνὸς ἐπιστήμονος εἶναι ἀμεσώτατα συνδεδεμένα μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ τοιαῦτα καὶ ὅτι ὁ καλῶς κατηρτισμένος ἐπιστήμων θὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν του σταδιοδρομίαν. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ὑποβοήθησιν τῶν συναδέλφων ἠρχίσχμεν πρὸ δεκαμήνου τὴν ἔκδοσιν τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ πρώτου καθαρῶς χημικοῦ ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ. Τὰ «Χημικά Χρονικά», ἐκδιδόμενα ἐπιμελεία ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶχον λίαν εὐχάριστον ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων καὶ τῶν ἐν γένει περὶ τὴν χημείαν ἀσχολουμένων.

Ἡδη μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὰ εὐρύχωρα ταῦτα γραφεῖα, θὰ καταβληθῆ φροντίς νὰ σχηματισθῆ μία καλὴ ἐπιστημονικὴ καὶ χημικοτεχνικὴ Βιβλιοθήκη, καὶ νὰ καθιερωθῶν τακτικαὶ διαλέξεις, οὕτως ὥστε νὰ συμπληρωθῆ καὶ ὁ ἐπιστημονικὸς καὶ μορφωτικὸς σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως. Ἡ ἀρχὴ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης ἔγινε σήμερον διὰ γενναιοτάτης δωρεᾶς χημικῶν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν ἐκ μέρους τοῦ συναδέλφου κ. Δερνίκου. Ἐπίσης ὁ συνάδελφος κ. Μακρῆς προσέφερε συμπληρωματικούς τόμους καὶ αἱ μεγάλαι χημικαὶ βιομηχαναὶ ἀνέλαβον δι' ἐξόδων των τὴν συνέχειαν τῆς σειρᾶς τῶν περιοδικῶν τούτων.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προετοιμάζομεν ἤδη καὶ τὸ πρῶτον Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον συγκαλούμενον τὴν προσεχῆ ἀνοιξιν θὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὰ ἔθνικὰ ζητήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν Χημείαν.

Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ ὑπερβαίνουν σήμερον τοὺς 1000. Ἐκ τούτων περὶ τοὺς 600 ἐργάζονται εἰς τὰς διαφόρους βιομηχανίας, 150 κατέχουν Ἐργαστήρια

οἰνολογικῶν, χημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων, 100 περίπου ἀπασχολοῦνται ἀπὸ τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους, ἕτεροι 100 εἰς τὰς ἄλλας Κρατικὰς Ἐπιχειρήσεις, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ Πολυτεχνεῖον, εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας, Παιδείας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Συκοινωνίας καὶ Γεωργίας, εἰς τὰ Ὑφυπουργεῖα Ἀγορανομίας καὶ Ἐργασίας καὶ εἰς τὰ Χημεῖα τῶν Δήμων καὶ, ἐκτὸς μικροῦ ἀριθμοῦ ἀνέργων, οἱ ὑπόλοιποι ἐργάζονται εἰς Νοσοκομεῖα καὶ εἰς ἄλλας ἰδιωτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐκ τῆς κατανομῆς ταύτης εἶναι ἀμέσως καταφανὴς ἡ διεξόδους τοῦ χημικοῦ εἰς τὴν νεωτέραν κοινωνίαν καὶ ὁ ρόλος τοῦτου εἰς ἀπάσας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Τὸ Κράτος ἀπασχολεῖ ἤδη περὶ τοὺς 200 χημικοὺς, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου καὶ σεβαστοὶ μας διδάσκαλοι. Σοβαρωτάτην ἀποστολὴν ἔχει εἰς τὴν σημερινὴν ζωὴν τοῦ Κράτους, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἀτόμων τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους. Θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τελωνειακοῦ δασμολογίου ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ὑπηρεσία αὕτη. Θὰ ἦτο ἀδύνατος ὁ κρατικὸς ἔλεγχος ἐπὶ ὠρισμένων μεγάλων ἔθνικῶν βιομηχανικῶν ἀνευ αὐτοῦ. Καὶ διὰ τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ τὸ Κράτος προσπορίζεται σοβαρώτατα ἔσοδα. Ἀλλὰ ὁ ρόλος τοῦ Γενικοῦ Χημεῖου δὲν εἶναι μόνον φορολογικὸς, ἔχει καὶ ἀνθρωπιστικὰ καθήκοντα καὶ δὴ τὸν χημικὸν ἔλεγχον τῶν τροφίμων, πρὸς πρόληψιν τῆς νοθείας καὶ πρὸς ἀναζήτησιν τῶν νοθευτῶν καὶ εἶναι πολυπλοκωτάτη ἡ ἐργασία αὕτη, διότι ἡ Ἐπιστήμη προοδεύει ὄχι μόνον διὰ τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς κακοὺς.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπασχολεῖται ἱκανὸς ἀριθμὸς χημικῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ρύθμισιν τῶν βιομηχανικῶν ζητημάτων τῆς Χώρας καὶ τὴν Ἐπιθεώρησιν τῆς Βιομηχανίας. Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας χρησιμοποιεῖ λίαν ἐπιμελῶς χημικοὺς διὰ τὴν Ἐπιθεώρησιν τῆς ἐργασίας. Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἀγορανομίας προβλέπει διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου του τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ του δι' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ χημικῶν, διότι ὁ χημικὸς θὰ ὑποβοηθήσῃ καλύτερον παντὸς ἄλλου τὸν ἀγορανομικὸν ἔλεγχον.

Τέλος ἔχομεν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια, ὡς τὸ τῆς Γεωλογικῆς Ἐπιθεώρησης, τὸ Ἐδαφολογικόν, τὸ Ἐργαστήριον Ὀδοστρωμάτων, τὰ ὁποῖα συμβάλλουν οὐσιωδέστατα εἰς τὴν καλύτεραν γνῶσιν τοῦ ὀρυκτοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας, τῶν Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔθνικῶν ὁδῶν.

Ὁ κ. Κώνστας ἀπαγγέλλων τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ βάθος οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Σκουφός, Ματθαίουπουλος, Ζέγγελης κ.λ.

Αί άνωτέρω άναφερθείσαι ύπηρεσίαι εΐναι κυρίως χρήσιμοι έν καιρῷ ειρήνης, έν καιρῷ πολέμου όμως ή άποστολή του χημικού εΐναι άκόμη χρησιμότερα. Ύπάρχουν ήδη χημικοί ύπηρεσίαι εις τὰ πολεμικά Ύπουργεία και ή σημερινή Κυβέρνησις, ή άποδίδουσα όλον τὸ πρέπον ένδιαφέρον εις τὸ νά καταστήσῃ τήν Χώραν άφ' ένός Ικανήν νά άμυνθῇ και άφ' έτέρου αξιόμαχον, διέγνωνσε τήν άνάγκην τῆς διοργανώσεως πλήρως κατηρτισμένων χημικῶν ύπηρεσιῶν εις τὰ πολεμικά Ύπουργεία, ως τουτο συμβαίνει και εις τὰ άλλα κράτη, και τήν συμπλήρωσιν τῶν ύφισταμένων ήδη Χημείων τῆς Ύφορείας Ύλικου Πολέμου, Ναυστάθμου και Ύεροπορίας. Ο χημικός δύναται νά προσφέρῃ πολλά εις τόν στρατόν, εις τήν έπιμελητείαν, διά τήν άνάλυσιν τῶν προμηθειῶν του στρατου, εις τήν πυροτεχνουργίαν, εις τὰ νοσοκομεία και τέλος εις τὸ νέον καθαρῶς χημικόν όπλον τῶν πολεμικῶν άερίων και θά έπρεπε προσλαμβανόμενος εις τόν στρατόν και εις τὸ ναυτικόν εΐτε ως κληρωτὸς εΐτε ως έφεδρος νά χρησιμοποιηται εις τήν ειδικότητά του, ως τουτο συμβαίνει και διά τούς Ιατρούς, τούς φαρμακοποιούς, τούς μηχανικούς κ.λ.

Σπουδαιότατον παράγοντα τῆς σημερινῆς ζωῆς άποτελοῦν τὰ Ιδιωτικά Χημικά, Βιοχημικά και Μικροβιολογικά Ύργαστήρια, τὰ όποία άπαντῶνται σήμεραν εις όλας τὰς πόλεις τῆς Ύλλάδος. Έκ τῶν έργαστηρίων αὐτῶν πολλά άσχολοῦνται ειδικώτερον με τὰς οίνολογικὰς άναλύσεις και ή έπέμβασις των άφ' ένός σώζει τούς οίνοπαραγωγούς άπό τὰς γνωστάς άσθενείας τῶν οίνων και άφ' έτέρου βελτιώνει τήν ποιότητα τούτων. Εις τὰ χημικά Ύργαστήρια καταφεύγουν οί έμποροι τροφίμων διά νά έξασφαλίσουν τήν γνησιότητα τῶν έμπορευμάτων των και διά χημικὰς πραγματοποιησούσας. Τέλος τὰ βιοχημικά έργαστήρια κατέστησαν σήμεραν άπαραίτητοι βοηθοί του Ιατροῦ και εις τήν διάγνωσιν τῶν άσθενειῶν και κατά τήν παρακολούθησιν και τήν θεραπείαν τῶν άσθενῶν.

Διά τήν καλλιτέραν όργάνωσιν και λειτουργίαν τῶν Ιδιωτικῶν αὐτῶν χημικῶν έργαστηρίων ή Ύνωσις μελετᾷ τήν λήψιν ώρισμένων μέτρων ώστε νά καταστοῦν άπό περιωπῆς σύμβουλοι του κοινωνικοῦ συνόλου. Τουτο θά έπιτρέψῃ τήν εκ μέρους του Κράτους άναγνώρισιν αὐτῶν ώστε αΐ εκθέσεις των ν' άποκτήσουν έπισημότερον κύρος.

Η σπουδαιότερα άποστολή του χημικοῦ εΐναι ή συμβολή τούτου εις τήν άνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας. Ως σᾶς άνέφερα ήδη 600 περίπου χημικοί άσχολοῦνται σήμεραν εις τὰς διαφόρους βιομηχανικὰς έπιχειρήσεις, δηλαδή τὰ 60 % του συνόλου τῶν Ύλλήνων χημικῶν. Ως γνωστόν ή χημική βιομηχανία εΐναι δημιούργημα τῆς τελευταίας έκατονταετίας, προαχθεΐσα διά τῆς συμβολῆς τῆς χημείας, ένῶ έπίσης εις πλείστας περιπτώσεις ή προσπάθεια πρὸς έπίλυσιν βιομηχανικῶν προβλημάτων προήγαγε τήν χημικὴν έπιστήμην. Η κατεργασία τῶν εκ τῆς φύσεως παρεχομένων πρώτων ὕλων έβασίζετο άλλοτε εις έμπειρικὰς μεθόδους άποκτηθείσας διά τῆς μακρᾶς πείρας και διά τυχαίων γεγονότων, μεταδιδόμενας άπό γενεᾶς εις γενεάν και φυλασσομένας πολλάκις μετά

μεγάλης μυστικότητος. Σήμεραν αΐ συνθήκαι μετεβλήθησαν, όλαι αΐ βιομηχανίαι και βιοτεχνίαι αΐ άσχολούμεναι με χημικὰς έπεξεργασίας βασίζονται έπί έπιστημονικῶν δεδομένων, αΐ δέ καθημερινῶς έφευρισκόμεναι νέαι μέθοδοι κατεργασίας προέρχονται άπό τὰ χημικά έργαστήρια. Ο έλεγχος τῆς παραγωγῆς ένός έργοστασίου έβασίζετο άλλοτε εις τήν πείραν του Ιδιοκτῆτου ή μάλλον συνηθέστερον του έργοδηγοῦ του, σήμεραν όμως τήν έργασίαν αὐτὴν εκτελεΐ συστηματικῶς και άσφαλῶς τὸ χημικόν έργαστήριον, τὸ όποιον άναλύει τὰς πρώτας ὕλας, προϋπολογίζει τὰς άποδόσεις τούτων, άναλύει τὰ προϊόντα και διά τῆς συνθέσεως τῆς ὅλης έργασίας έλέγχει κατά πόσον ή κατεργασία γίνεται ὑπὸ τὰς καλύτερας δυνατὰς συνθήκας. Διά τῆς συμβολῆς τῶν χημικῶν κατορθοῦται ή Ιδρυσις νέων βιομηχανιῶν, ή κατεργασία νέων άχρήστων άλλοτε πρώτων ὕλων, ή παραγωγή εϋθηνότερων προϊόντων, ή δημιουργία τέλος νέων ειδῶν και νέων προϊόντων. Τὰ παραδείγματα εΐναι άπειρα. Ο μεγαλύτερος αριθμὸς τῶν νέων φαρμάκων, τῶν όργανικῶν χρωμάτων και τῶν συνθετικῶν άρωμάτων παράγεται διά τῆς έπεξεργασίας τῶν προϊόντων τῆς πίσεως τῶν λιθανθράκων. Τὸ άζωτον του άτμοσφαιρικοῦ άέρος δεσμεύεται διά νά χρησιμοποιηθῇ εις τὰ γεωργικὰ λιπάσματα. Τὸ ξύλον μεταβάλλεται διά τῆς χημικῆς κατεργασίας εις τεχνητὴν μέταξαν και τεχνητὸν ξριον, τὸ χῶμα μεταβάλλεται εις τσιμέντον κ.λ.

Εις τήν Ύλλάδα χημικὴν βιομηχανίαν έχομεν μόνον άπό τριῶν δεκαετιῶν. Ἀλλά εΐναι πανθομολογούμεναι αΐ έπιτευχθεΐσαι εις τὸ μικρὸν τουτο διάστημα πρόοδοι. Η οίνοποιία, ή έλαιουργία, ή σαπωνοποιία, ή βυρσοδεψία, ή ὕφαντουργία, εκτελούμεναι άλλοτε δι' έμπειρικῶν μεθόδων, κατέστησαν σήμεραν καθαρῶς χημικὰ βιομηχανίαι. Τὸ κρασί παράγεται σήμεραν εις δεξαμενὰς τῶν όποίων ή χωρητικότης μετράται κατά έκατοντάδας τόννων. Η ζυθοποιία έξειλίχθη εις μεγάλην βιομηχανίαν. Τὸ παλαιὸν ὕπαιθριον ταμπάκικο έξειλίχθη εις έργοστάσιον βυρσοδεψίας. Τὰ νήματα δέν βάφονται πλέον με βότανα, αλλά με συνθετικά χρώματα διά χημικῶν μεθόδων. Τὸ τσιμέντον άνέτρεψε τὰ άπό αίωνων καθιερωμένα εις τήν οίκοδομικὴν τέχνην. Τὸν παλαιὸν ὕδρόμυλον τῆς ρεμματιᾶς και τὸν άνεμόμυλον τῆς κορυφῆς του λόφου τὸν άντικατέστησαν οί μεγάλοι κυλινδρόμυλοι οί λειτουργοῦντες ὑπὸ τὸν έλεγχον του χημικοῦ. Τὰ χημικὰ λιπάσματα, παραγόμενα εις τὸ μεγαλύτερον βιομηχανικόν συγκρότημα τῆς Ύλλάδος, παρέχουν εις τὸν γεωργὸν τὸ μέσον νά αυξήσῃ και νά βελτιώσῃ τήν άπόδοσιν του άγρου του. Τὰ γεωργικὰ φάρμακα προστατεύουν τήν γεωργικὴν παραγωγήν άπό τὰς άσθενείας τῶν φυτῶν. Τὸ γυαλί, τὰ ὠραΐα κρυστάλλινα εΐδη, τὰ προϊόντα τῆς κεραμουργίας έχουν νά έπιδείξουν άπιστεύτους προόδους εις τήν χώραν μας. Τήν αΐθουσαν ταύτην κοσμοῦν προϊόντα δωρηθέντα άπό τήν Ύταιρίαν Χημικῶν προϊόντων και λιπασμάτων, άπό τὸν Κεραμεικὸν και άπό τήν Ύταιρίαν Τεχνητῆς Μετάξης και ή Ύνωσις εκφράζει πρὸς αὐτὰς τὰς θερμοτάτας εϋχαριστίας τῆς. Αΐ ὕφισταμένοι βιομηχανίαι άναπτύσσονται και

παρ' αὐτάς ἰδρύνονται συνεχῶς πλείσται ἄλλαι νέαι ἄγνωστοι εἰς τὸ παρελθόν.

Ἡ ἔλαιουργικὴ βιομηχανία, ἡ παραγωγή ἔλαστικῶν εἰδῶν, ζυμῶν ἀρτοποιίας καὶ πολλὰ ἄλλα εἶναι ἀπτά παραδείγματα τῆς ἐπιτελουμένης προόδου. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας οἱ χημικοὶ ἔπαιξαν συχνὰ ὄχι μόνον τὸν ρόλον τοῦ τεχνικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ βιομηχάνου, ἀποδείξαντες ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς βιομηχανίας εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπιστημονικὴ κατεύθυνσις ταύτης.

Τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν ὄλων αὐτῶν τῶν βιομηχανιῶν κατέχουν σήμερον Ἕλληνες χημικοὶ καὶ εἰς τὰ χημεῖα τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν ἀσχολοῦνται ἐπίσης Ἕλληνες χημικοί. Ἀπὸ αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἡ ἐπιτυχία καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ὑγεία καὶ ἡ ζωὴ τῶν εἰς τὰ ἐργοστάσια ταῦτα ἀσχολουμένων χιλιάδων ἐργατῶν.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὀφείλω νὰ τονίσω καὶ τὸν κοινωνικὸν ρόλον τοῦ χημικοῦ τῆς βιομηχανίας τοῦ ἐρχομένου εἰς καθημερινὴν ἐπαφὴν μὲ τὸν Ἕλληνα ἐργάτην. Διὰ τῆς ἐπαφῆς ταύτης δίδεται εἰς ἡμᾶς μοναδικὴ εὐκαιρία, τὴν ὁποίαν δὲν κατέχει κανεὶς ἄλλος ἐπιστήμων, νὰ μεταδώσωμεν εἰς τὸν ἐργάτην τὰς ὀρθὰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τῶν μεγάλων συγχρόνων κοινωνικῶν ζητημάτων καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω καὶ πρὸς τοὺς συναδέλφους ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ ἀφήνουν τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐκμεταλλεύωνται, νὰ συμβουλεύουν τοὺς ἐργάτας διὰ τὸ καλὸν αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ διὰ τὸ καλὸν ὄλων ἡμῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Μερικὰ μετρημένα λόγια λεγόμενα εἰς τὸν ἐργάτην ἀπὸ τὸν προϊστάμενόν του εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικώτερα ἀπὸ ὅσα θὰ ἤκουε τυχὸν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐκινδύνευσε πρὸ ὀλίγων μόλις μηνῶν αὐτὴ ἡ ὑπόστασις τῆς Ἑλλάδος.

Προσεπάθησα διὰ τῶν λεχθέντων νὰ σᾶς ἀποδείξω ποῖον σπουδαῖον ρόλον παίζει ὁ χημικὸς εἰς τὴν σημερινὴν μας ζωὴν. Ὅπως εἶδατε, ἀπὸ τὸν χημικὸν θὰ περάσῃ τὸ ψωμί ποῦ θὰ φᾶμε, τὸ κρασί ποῦ θὰ πιοῦμε καὶ τὸ νερὸ ἀκόμη, διότι καὶ αἱ μεγάλαι ἐγκαταστάσεις ὑδρεύσεως πόλεων τῆς Ἑλλάδος ἀπασχολοῦν χημικοὺς διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς καθαριότητος τοῦ νεροῦ.

Ὁ χημικὸς θὰ ἐξετάσῃ ἂν τὰ τρόφιμά μας εἶναι γνήσια καὶ καθαρὰ. Ἀπὸ τὸν χημικὸν θὰ κατεργασθοῦν τὰ ὑφάσματα τῶν ἐνδυμάτων μας καὶ τὰ δέρματα τῶν ὑποδημάτων μας. Ὁ χημικὸς βοηθεῖ τὸν ἰατρὸν μας καὶ παράγει τὰ φάρμακα ποῦ μᾶς θεραπεύουν.

Τέλος ὁ χημικὸς θὰ παρασκευάσῃ τὴν πυρίτιδα διὰ νὰ προστατεύσωμεν τὴν πατρίδα ἐν κινδύνῳ καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἐν καιρῷ ἐναερίων ἐπιθέσεων.

Πρέπει κατόπιν αὐτοῦ νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐπιστήμην μας καὶ διὰ τὸ ἐπάγγελμά μας. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός μας τὴν πληρώνομεν κάπως ἀκριβὰ, διότι αἱ συνθήκαι τῆς ἐργασίας μας, εἴτε εἰς τὰ χημεῖα, εἴτε εἰς τὰ ἐργο-

στάσια, δὲν εἶναι πολὺ ὑγιεινά. Στατιστικὴ γενομένη εἰς Γερμανίαν ἀπέδειξεν ὅτι οἱ χημικοὶ ζοῦν τὰ ὀλιγώτερα χρόνια μεταξύ ὄλων τῶν ἄλλων ἐπιστημόνων. Καὶ ὅμως ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπιστήμονες ἀπέκτησαν ταμεῖα συντάξεως, ἡμεῖς, ἂν καὶ ταχύτερον τῶν ἄλλων φθειρόμενοι, στερούμεθα τοιοῦτου.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις θὰ εὔρη τρόπον νὰ ἄρῃ τὴν ἀδικίαν αὐτήν.

Ἐξ ὧσων εἶπον εἶναι καταφανές ὅτι ὁ χημικὸς εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένος καὶ μὲ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν τοῦ τόπου. Ἀλλὰ διὰ νὰ προαχθῇ αὕτη ἀπαιτεῖται πλήρης συνεργασία μεταξύ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας καὶ τὴν συνεργασίαν αὐτῶν θὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ καὶ θὰ τὴν κατευθύνῃ τὸ Κράτος.

Ἡ σημερινὴ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἤλθε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ σύγχρονος προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ ἐργαζομένου καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τούτων καὶ ὅτι τοῦτο ὑπαγορεύει τὸ κοινὸν συμφέρον.

Τέλος, οἱ χημικοί, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των εἰς τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν καὶ παραγωγικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, δύνανται νὰ παίζουσι σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν ἀρξαμένην νέαν ὑγιᾶ ὀργανωσιν τῶν τάξεων καὶ εἰς τὸ προβλεπόμενον συντεχνιακὸν Κράτος, καὶ ἀσφαλῶς ἡ τάξις μας, ὄχι μόνον δὲν θὰ παραβλεφθῇ, ἀλλὰ θὰ χρησιμοποιηθῇ δεόντως εἰς τὴν μεγαλειώδη προσπάθειαν τὴν καταβαλλομένην ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἐνωσίς μας θὰ ἔχη ὀλοκληρώσει τὸν προορισμόν της, ὅταν, ἀφοῦ ἐξυψώσῃ τοὺς χημικοὺς εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν ἐπίπεδον, θὰ κατορθώσῃ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ὅσον τὸ δυνατόν χρησιμωτέρους διὰ τὴν ὀλότητα.

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1936 — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1937

Τὸ Δ. Σ. ἀπασχολήθη ἀπὸ τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1936 καὶ ἐντεῦθεν κυρίως μὲ τὴν ἐπίπλωσιν τοῦ Ἐντευκτηρίου καὶ τὴν διοργανῶσιν τῶν ἐγκαινίων, ἐργασίαν ἣτις ἀπῆρθε πολλὰς φροντίδας λόγῳ τοῦ μικροῦ διαθεσίμου χρόνου καὶ τῶν ἐν τῷ μεταξύ διακοπῶν, λόγῳ τῶν ἑορτῶν. Ἐπίσης ἀπασχολήθη διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς λογοδοσίας τῶν πεπραγμένων αὐτοῦ τὴν ἐκφωνηθησομένην εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ἰανουαρίου, τὸν ταμειακὸν ἀπολογισμόν, τὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1937 κ.λ. Αἱ λοιπαὶ ἐνέργειαι συνίστανται εἰς δύο παρουσιάσεις. Μίαν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τῆς Ἀγορανομίας κ. Μαγιαῖκον, εἰς τὸν ὅποιον τὸ Δ. Σ. ἀνέπτυξεν ὅτι χᾶριν τῆς καλλιτέρας λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀρτισυστάτου Ὑπουργείου του εὐκταῖον θὰ ἦτο αἱ προβλεπόμεναι θέσεις ὑπὸ τῶν τελευταίων νόμων περὶ ἀλεύρων καὶ περὶ ἀγορανομικῶν ὑπηρεσιῶν νὰ συμπληρωθοῦν διὰ χημικῶν. Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ἡ ἄλλη παρουσίασις ἐγένετο εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ μελέτην τροποποίησιν τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστη-

μίου. Τό Δ. Σ. ανέπτυξεν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις τῆς Ἐνώσεως καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως ὅταν ὁ νέος ὀργανισμὸς καταρτισθῆ εἰς σχέδιον ἐπιτραπῆ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐνώσεως νὰ ἐκφέρουν τὰς ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τοὺς χημικοὺς σημείων ἀπόψεις αὐτῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ καλέσῃ τὴν Ἐνωσιν ἐν καιρῷ κατὰ τὴν ὀριστικὴν μελέτην τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Σχετικῶς μὲ τὰς μετὰ τοῦ Τ.Ε.Ε. συνεννοήσεις, ὡς ἀνεκοινώσαμεν ἤδη, κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων συναντήσεων, δέκα καὶ πλέον, τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐνώσεώς μας μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Χημικοῦ Τμήματος εἶχεν ἀπομείνει ἡ ἐντύπωσις ὅτι καὶ ἐκεῖθεν εἶναι ἐπιθυμητὴ πραγματικῶς, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς πλήρους ἰσοτιμίας τῶν δύο σχολῶν, ἡ μελλοντικὴ χάριν τῶν κοινῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων συνεργασία. Περιέργως τελευταίως προσεκομίσθη παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τ.Ε.Ε. νέον σχέδιον νόμου περιέχον προσηκῆς θιγούσας ἔτι μᾶλλον τὰ συμφέροντα τῶν χημικῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ γενικώτερον τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐπαγγέλματός μας. Κατόπιν τούτου αἱ συσκέψεις διεκόπησαν, τὸ δὲ Δ.Σ. διετύπωσεν ἐγγράφως τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπόψεις του. Ἡ Ἐνωσις θὰ προβῆ ἤδη εἰς τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐνεργείας.

ΤΟ Δ Σ. ΤΗΣ Ε.Ε.Χ.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐν ἀπὸ τὰ εὐτυχέστερα γεγονότα διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τάξιν τῶν Ἑλλήνων χημικῶν, ἀφ' ἧς αὕτη ὑφίσταται καὶ δρᾷ, πρέπει εὐλόγως νὰ θεωρηθῆ ἡ λειτουργία τοῦ κατὰ τοιοῦτο Ἐντευκτήριον τον πανηγυρικὸν τρόπον ἐγκαινιάζοντος τῶν Χημικῶν σθέντος πρό τινος ἐντευκτηρίου. Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ ἀπέκτησαν πλέον οἶκον ἀντάξιον τῆς θέσεώς των καὶ τῆς σπουδαιότητος ἐπιστημονικῆς των ἀποστολῆς. Ἡ Ἐνωσις τῶν Χημικῶν, ἡ πρὸ 13 ἐτῶν ἰδρυθεῖσα χάρις εἰς τὸν εὐφάνταστον ἐνθουσιασμόν μιᾶς ὀλιγαριθμοῦ ὀμάδος νεαρωτάτων τότε συναδέλφων, ἀποτελεῖ σήμερον ὀργάνωσιν σοβαρὰν καὶ ἀρτιώτατα ὀργανωμένην. Τὰ ἔτη τῶν ἀκάρπων προσπαθειῶν, τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιζημιῶν ἀνταγωνισμῶν καὶ ἀκολούθως τῆς μακρᾶς ἀφανείας παρήλθον. Τὸ πτωχικὸν γραφεῖον τῶν πρώτων χρόνων, τὸ συντηρούμενον δαπάναις τῆς ἰδρυτικῆς τῆς Ἐνώσεως ὀμάδος, ἀντικατέστησε σήμερον πολυτελέστατον καὶ εὐρύχωρον διαμέρισμα πληροῦν ὄλας τὰς ἀπαιτήσεις. Ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν Ἐνωσίν μας βῆμα πρὸς βῆμα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, ὅσοι ἠγωνίσθησαν καὶ ἐπόνεσαν δι' αὐτὴν αἰσθάνονται σήμερον μίαν δικαίαν ἰκανοποίησιν καὶ χαρὰν διὰ τὸ συντελεσθῆν ἔργον. Ἡ ἀδελφωμένη συνεργασία ὄλων τῶν ζωτικῶν στοιχείων τοῦ κλάδου, μακρὰν τῶν παλαιῶν προσωπικῶν ἀνταγωνισμῶν, ἡ παρὰ τῶν περισσοτέρων χημικῶν πρόθυμος χρηματικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἐνώσεως, ἡ ἐργατικότης καὶ ὁ ζήλος ὄλων προσώπων ἀπέφερον, ἐντὸς διετίας μόλις, τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματά των. Τὰ «Χημικά Χρονικά», π-

στεύοντα ὅτι καὶ αὐτὰ ἐν μέρει συνέβαλον, μὲ τὸ νὰ θερμάνουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συναδέλφων ὑπὲρ τοῦ συλλογικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς σκέπτεσθαι, εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν πρόδοον, εὐχονται ὅπως οἱ χημικοὶ ὑπὸ τὴν κοινὴν στέγην τὴν μὲ τόσας θυσίας ἰδρυθεῖσαν βοηθήσουν, συνηνωμένοι, τὴν μεγάλην προσπάθειαν τῆς Ἐνώσεως τῶν πρὸς μίαν συνεχῆ ἐξέλιξιν, πρὸς πλήρη ἐπίλυσιν τῶν ζωτικωτάτων ἐκκρεμῶν ζητημάτων τοῦ κλάδου, πρὸς στερέωσιν τῆς περιβλέπτου ἐν τῇ κοινῶνι θέσεως, ἥτις δικαίως τοὺς ἀνήκει.

Θὰ ὑπάρξουν βεβαίως ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐπιπολαίως ἐξετάζοντες τὰ πράγματα θὰ κατηγορήσουν διότι τελευταίως ἡ ζωτικότης τῆς Ἐνώσεως κατηνάλωθη, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν Ἐσωτερικὴν ἔσωτερικὴν ὀργάνωσιν της, χωρὶς ὀργάνωσις ἐκ παραλλήλου νὰ ἐπιλυθῶν τὰ γνωστὰ ἐπίμαχα ζητήματα τοῦ κλάδου. Τοῦτο εἶναι ἀληθές καὶ δέον ν' ἀποδοθῆ εἰς πλείστους ἀντιξόους παράγοντας. Παρὰ ταῦτα ὁμως δὲν ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι ἐπίσης ἀξιόλογος ἡ ἐπὶ τὰ βελτίω ἐξέλιξις τῆς Ἐνώσεως, ἡ θαυμαστὴ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις της, ἡ συγχρονισμένη, ἀνάλογος ἐμφάνισις τῆς τάξεώς μας, πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπὸ πολλοῦ ὀργανωμένους συγγενεῖς κλάδους καὶ ὅτι ἡ ἐργασία τῆς τελευταίας διετίας δὲν θὰ ἀποδώσῃ ἐντὸς ὀλίγου μεγάλως. Αἱ προσεχεῖς ἀρχαιρεῖσαι παρέχουν ἄλλως τε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς συναδέλφους ὅπως ἐκλέξουν τοὺς ἰκανοὺς ἡγέτας, οἵτινες παραλαμβάνοντες ὑπολογίσιμον καὶ πλήρη ζωτικότητος ὀργάνωσιν, θὰ δυνηθῶν ἀφεύκτως, ἐργαζόμενοι μετὰ ζήλου, νὰ ἐπιτύχουν τέλος τὴν δικαίωσιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κλάδου.

Ὁ Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας ἀνεδείχθη πρωτοπόρος εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως χημικῆς βιβλιοθήκης, τοῦ παλαιοῦ αὐτοῦ πόθου ὄλων τῶν χημικῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς εὐγενοῦς του δωρεᾶς τῆς ἀποφασισθείσης βιβλιοθήκης κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῆς 10ης Ἰανουαρίου. Βεβαίως τὸ προσφερθῆν ποσὸν τῶν 6.000 δραχμῶν, σημαντικὸν διὰ τὰ περιορισμένα ὀικονομικὰ ἐνὸς κλαδικοῦ συλλόγου, εἶναι ἀσήμαντον διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον προορίζεται. Ἡ ἰδρυσις καὶ ὁ συγχρονισμὸς μιᾶς βιβλιοθήκης τῆς εἰδικότητός μας ἀπαιτεῖ δαπάνας κολοσσιαίας. Τοῦτο ὁμως οὐδόλως μειώνει τὴν ἀξίαν τῆς χειρονομίας, ἡ ὅποια δεικνύει ἐμφαντικώτατα τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν ὄλων τῶν συναδέλφων πρὸς μελέτην καὶ ἔρευναν, πρὸς πλουτισμὸν τῶν διὰ τὴν ἐργασίαν των ἀπαραιτήτων γνώσεων, πρὸς ἐξύψωσιν τέλος τοῦ ἐπιστημονικοῦ των κλάδου εἰς ἀνωτέρας σφαίρας. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ ὄραϊον αὐτὸ παράδειγμα θὰ εὐρῆ μιμητὰς τόσον ἐκ μέρους τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν λοιπῶν Συλλόγων χημικῶν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν εὐπορούντων συναδέλφων καὶ τῶν βιομηχάνων. Οἱ τελευταῖοι μάλιστα ἀμεσώτερον παντὸς ἄλλου ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν μιᾶς τοιαύτης ἐπιτυχοῦς ἐπιστημονικῆς καλλιέργειας. Ἡδη

ἄλλωστε, ἢ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπακολουθήσασα χειρονομία τοῦ συναδέλφου κ. Α. Δερνίκου δωρήσαντος πολυτιμοτάτην σειρὰν περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων εἰς τὴν ἀρτιούστατον «βιβλιοθήκην μας» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἢ τοῦ κ. Κ. Μακρῆ πείθει περὶ τῆς ἀπηχίσεως τὴν ὁποίαν ἔχει ἢ νέα αὕτη προσπάθεια. Ἄς ἐργασθῶμεν λοιπὸν ὅλοι δι' αὐτὴν καὶ ἄς μὴ ἀπογοητευθῶμεθα διὰ τὰ μικρὰ μέσα τῆς σήμερον. Ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη. Ὑπομονὴ καὶ ζῆλος καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ἔστω καὶ βραδέως, θὰ ἀνεγερθῆ ἀσφαλῶς.

Τὰ «Χημικά Χρονικά» θ' ἀποφύγουν νὰ χαρακτηρίσουν τὴν ἐπιδειχθεῖσαν διαγωγὴν τῆς γνωστῆς ομάδος τῆς φερομένης ὡς ἐκπροσωποῦσης τοὺς συναδέλφους ἀποφοίτους πολυτεχνικῶν σχολῶν. Μετὰ πολλὰς ἀπεραντολογίας **Ἐπιμελητήριον** συνεχισθείσας ἐπὶ δέμηρον, ἄς εἶχον τὴν ὑπομονὴν νὰ παρακολουθήσουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐνώσεώς μας καὶ μετὰ μίαν ἀναλαμπὴν παραδοχῆς τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἐπανήλθον αἰφνιδίως δριμύτεροι. Συνέγραψαν ἐν σχέδιον νόμου, τὸ ὁποῖον δὲν ζημιώνει μόνον τοὺς χημικοὺς ἀποφοίτους Πανεπιστημίων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Σχέδιον τὸ ὁποῖον, τυχὸν ἐφαρμοζόμενον, θὰ θάψῃ ἐν τὸς ὀλίγοις τὴν χημείαν ὡς ἐπιστήμην καὶ ἐπάγγελμα. Ἀποκαλύπτονται οὕτω ὅτι χάριν καὶ μόνον ἀτομικῶν τινῶν συμφερόντων ἐργάζονται καὶ εἰς αὐτὸ καὶ μόνον ἀποβλέπουν οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι. Ἡ τακτικὴ τῶν αὐτῆ ἀποκαλυφθεῖσα ἀποκρῦσσεται ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς συναδέλφους τῶν, οἵτινες σπεύδουν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος νὰ συσφίγξουν ἔτι μᾶλλον τοὺς δεσμοὺς τῶν μὲ τοὺς φυσικοὺς ἐν ἐπιστήμῃ καὶ ἐν ἐπαγγέλματι συναδέλφους τῶν ἀποφοίτους Πανεπιστημίων. Οἱ ὀλίγοι ἀπερίσκεπτοι συζητητὰί μόνον λοιπὸν μόνον ὀνειροπολοῦντες νὰ καταπιῶν τὰ πάντα, ἐνῶ τὸ σῶμα τῶν χημικῶν, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου παραμένουν ὡς ἐνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστον σύνολον εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, περικλείει μυρίους κινδύνους διὰ τὸν ἐξασκοῦντα αὐτό. Δὲν πρόκειται μόνον διὰ τὴν ἐξαντλητικὴν ἐργασίαν, πολλὰκις ὑπερβαίνουσαν τὸ δωδεκάωρον, τὰς ἀναθυμιάσεις δηλητηριωδῶν ἀερίων, τοὺς ὕγρους καὶ σκοτεινοὺς τόπους ἐργασίας καὶ τόσα ἄλλα κατ' ἐξοχὴν φθοροποιὰ τῆς ὑγείας τοῦ ἐργαζομένου ἐπιστήμονος, πρόκειται δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ζωὴν. Εἶναι νωπὸς ἀκόμη ὁ τάφος τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Δημ. Φασσέα, ὅστις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του, παρὰ τὴν ἐγνωσμένην ἱκανότητα καὶ λεπτολόγον πάντοτε προσοχὴν του, εἶδρε τραγικώτατον θάνατον πολτοποιηθείς. Πολλὰ παραδείγματα δυνάμεθα νὰ φέρωμεν ἀμέσων ἢ ἐμμέσων, συνεπεία τοῦ ἐπαγγέλματος, θανάτων συναδέλφων. Οἱ εἰς τὰς βιομηχανίας μάλιστα ἐργαζόμενοι

εἶναι σχεδὸν κανὼν ὅτι θάττον ἢ βράδιον θ' ἀποκομίσουν καὶ ἐν ἀναμνηστικὸν σωματικῆς βλάβης ἢ ἀκρωτηριασμοῦ. Ὅταν λοιπὸν ὑπὸ τοιούτους κινδύνους ἐξασκεῖται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ, ἐν ἐκ τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων ἐν τῇ κοινωνίᾳ, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Πολιτεία δεόντως θὰ τὸ προστατεύσῃ καὶ θὰ ἀμείψῃ ἀσφαλῶς τὰς παρ' αὐτοῦ προσφερομένας ὑπηρεσίας. Ἡ Ἐνωσις τῶν Χημικῶν κατὰ τὴν προσηχί, ὡς ἐλπίζομεν, ὑπὸ τῆς παρουσίας Κυβερνήσεως νομοθετικὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν χημικῶν πρέπει εἰδικῶς νὰ διαφωτίσῃ τοὺς ἀρμοδίους ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης προστασίας τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν της. Διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμειβῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ ὑπάλληλος μιᾶς ἐταιρείας ὁ ἐργαζόμενος ἀναπαυτικώτατα τὸ ἐξἄωρόν του μὲ μόνον ὄπλον τὴν πένναν του, ὅσον καὶ ὁ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐργαζόμενος χημικὸς τῆς βιομηχανίας, ὁ διαρκῶς καὶ πάντοτε φθειρὼν τὴν ὑγείαν του Ἡ σχετικὴ νομοθεσία καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀμοιβῆς θὰ τὸν προστατεύσῃ, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους, μὲ τὸ μέτρον τῶν ἀναλογικῶν κινδύνων καὶ παραγωγικῆς ἐργασίας, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ζωῆς θὰ τὸν διασφαλίσῃ, ἐπιβάλλουσα εἰς τὰς βιομηχανίας καὶ τὰ ἐργαστήρια ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα μέτρα διὰ τῶν ὁποίων μειώνονται οἱ κίνδυνοι εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Ἡ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τὴν 10^{1/2} π.μ. τῆς Κυριακῆς 10ης Ἰανουαρίου 1937 συνήλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἐντευκτηρίου τῶν χημικῶν (Κάνιγγος 10) ἡ ἔτησις Γεν. Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Μιχ. Παλαιογιάννης καὶ Γραμματεὺς ὁ κ. Σ. Πρασιωτῆς.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος καὶ ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὰ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος πεπραγμένα. Ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ Συμβουλίου δὲν ὑπῆρξε γόνιμος, ἐφ' ᾧ καὶ ζητεῖ τὴν ἐπικριτικὴν κρίσιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, τοῦτο ὅμως ἀποδίδει εἰς τὰς παρουσιασθείσας ἀντιξόους περιστάσεις. Ἐν τέλει συνιστᾷ ὅπως ἢ μικρὰ παραγωγικότης τοῦ ὑπὸ παραίτησιν Συμβουλίου μὴ ἀπογοητεύσῃ τὰ μέλη, ἀλλ' ἐνισχυθῇ τὸ νεοεκλεγθὸν πρὸς μίαν εὐτυχεστέραν δρᾶσιν.

Ὁ κ. Παλαιογιάννης ὡς μέλος τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκει τὸ πόρισμα αὐτῆς, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζεται ἡ ἀμεμπτος διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, ἀκολούθως δὲ ἀναπτύσσει τὴν ταμειακὴν κατάστασιν ἢ ταμίας κυρία Κ. Γεωργακοπούλου ἀναλύουσα εἰς πολλὰ σημεῖα τὰ διάφορα κονδύλια τοῦ ἰσολογισμοῦ. Ὁ κ. Ν. Καρνῆς ζητεῖ ἀναλυτικώτερας πληροφορίας ἐν σχέσει μὲ τὴν διαχείρισιν τοῦ χοροῦ τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, ἵνα διαφωτισθῇ ἢ Συνέλευσις καὶ διασκεδασθῶν φῆμαι τινὲς κυκλοφορήσασαι περὶ ταμειακῶν ἀνωμαλιῶν. Ἡ

ταμίας αναπτύσσει καί ἐπεξηγεί λεπτομερώς τὰ διάφορα δαπανηθέντα καί εἰσπραχθέντα ποσά, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται τὸ ἀσύστατον τῶν φημῶν. Αἱ καθαρὰ εἰσπράξεις τοῦ χοροῦ ἀνήλθον, λέγει, εἰς δραχ. 41.286, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως ὀφείλονται ἀκόμη δραχ. 5.400 ἐξ εἰσληθῶν διατεθέντων, τῶν ὁποίων τὸ ἀντίτιμον δὲν εἰσπράχθη εἰσέτι. Οἱ ἐκκρεμεῖς αὐτοὶ λογαριασμοὶ ἔδωσαν λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις καί συζητήσεις, τὸ μεγαλύτερον ὅμως μέρος αὐτῶν ἐλπίζεται ὅτι θὰ εἰσπραχθῇ.

Ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν αὐτῶν λογαριασμῶν καὶ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐδημιουργήθησαν διεξάγεται συζήτησις, ἐκτιμωμένου δὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τοῦ ἀνευθύνου τοῦ Δ.Σ., ἀποφασίζεται ὅπως παραμείνουν ὡς ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὶ τοῦ διαδόχου Συμβουλίου ἐπιδιώκοντος τὴν εἰσπραξίν των. Ὁ κ. Κερνῆς ἐπεξηγεί ὅτι, ἂν ἐζήτησε ἐπὶ τοῦ προκειμένου περισσοτέρας πληροφορίας, τοῦτο τὸ ἔκαμε ὅπως διαφωτισθοῦν ὅλοι οἱ συνάδελφοι καὶ μὴ δυσφημίζεται ἀδικαιολογητῶς ὁ χορός, ὁ ὁποῖος ἐφέτος μάλιστα πρέπει νὰ ἔχη ἔτι μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν, ἐφ' ὅσον,

καθὼς ἀπεφασίσθη, θὰ δοθῇ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ἀκολουθῶς ἡ κ. Γεωργακοπούλου ἀναπτύσσει τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὸ ἔτος 1937, ὅστις καὶ ψηφίζεται κατ' ἄρθρον. Τὰ ἔσοδα προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 18.000 ἐκ συνδρομῶν καὶ δραχ. 20.000 ἐκ τοῦ χοροῦ (τὸ 1/2 τῶν ὄλων καθαρῶν κερδῶν). Ἐπιπροσθέτως ὁ Σύλλογος ἔχει καὶ ἀποθεματικὸν 31.000 δραχμῶν. Αἱ ὄλαι ἐτήσια δαπάναι ὑπελογίσθησαν εἰς δρ. 28.600. Ἐπίσης, κατόπιν ψηφοφορίας καὶ μετὰ σχετικῆν συζήτησιν, ἀπεφασίσθη ἡ εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά» ἄμεσος καταβολὴ δραχμῶν 6000 πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς τῆ φροντίδι αὐτῶν ἰδρυθησομένης βιβλιοθήκης. Ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐξεφράσθη ἡ εὐχὴ ὅπως καὶ ἡ Ἐνωσις ἀναγράψῃ ἐτησίαν πίστωσιν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ τοπικοὶ κλαδικοὶ σύλλογοι.

Ἀκολουθῶς ἀποφασίζεται ὅπως αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου διενεργηθοῦν κατὰ τὴν Κυριακὴν 24ην Ἰανουαρίου 1937 καὶ ἐκλέγεται ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτῶν ἐκ τεσσάρων τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΧΗΜΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε.

Ἡ Ἐνωσις τῶν χημικῶν ἐπέδειξε πάντοτε ἐξαιρετικὴν σύνεσιν καὶ μετριοπάθειαν ἀπέναντι τῆς συστηματικῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἐτῶν ἐπιδεικνύει μία ὁμάς ἀποφύτων τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν πρὸς δυσφήμισιν τῆς ἱκανότητος καὶ καταπάτησιν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων παντὸς ἄλλου χημικοῦ μὴ προερχομένου ἐκ πολυτεχνικῆς σχολῆς. Ἡ Ἐνωσις μας δὲν ἀποτελεῖ σωματεῖον μὲ μόνον σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν του, ἀλλὰ ὀργανισμὸν ὁ ὁποῖος πρὸ παντὸς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν γενικωτέραν πρόδοον τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντος ἐπαγγέλματος τῆς χημείας, ὅπως ἐπίσης καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην κοινωνικὴν ἐκδήλωσιν ἐξαρτωμένην ἢ σχετιζομένην πρὸς ταῦτα. Ἐπομένως ἦτο φυσικὸν καὶ ὀρθὸν νὰ παρίδῃ καὶ ἀντιπαρέλθῃ κάθε τοιαύτην, ἐκ μέρους τῆς ὀλιγαριθμοῦ ὁμάδος τακτικῆν, ἀντιτιθεμένην πρὸς τὸ γενικὸν πνεῦμα τῆς συναδελφωμένης συνεργασίας ὄλων τῶν παραγόντων τοῦ κλάδου μας.

Ἄλλοτε ἤμην σύμφωνος πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν τῆς Ἐνώσεώς μας. Δεδομένου μάλιστα ὅτι οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν μειονότητα, πλεόν ἢ ἀσήμαντον ἀριθμητικῶς, καὶ ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως ἐπαγγελματικῆς ἀναδείξεως οἱ χημικοὶ τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν ξένων κατ' ἐξοχὴν εὐδοκίμοι, δὲν ἐφοβήθη ποτὲ νὰ ὑπάρξῃ κίνδυνος ἀπὸ τὴν δυσφημιστικὴν αὐτὴν τακτικὴν. Τελευταίως ὅμως, ὅταν πρὸ τριμῆ-

νου κατήρτισαν τὸ γνωστὸν σχέδιον Νόμου περὶ προστασίας τῆς δῆθεν εἰδικότητός των, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἐξαφανισμοῦ παντὸς ἄλλοθεν προερχομένου χημικοῦ, ἠγανάκτησα καὶ ἐγὼ διὰ τὸ θράσος, ὅπως καὶ ὅλος ὁ χημικὸς κόσμος.

Ἄν ἐδέχθην δὲ νὰ ἀντιπροσωπεύσω τὴν Ἐνωσιν εἰς τὰς συνεννοήσεις τὰς ὁποίας τὸ Χημικὸν Τμῆμα τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου προεκάλεσε πρὸς ἐξέυρεσιν λύσεως τῆς διαφορᾶς, τὸ ἔκαμα διὰ νὰ ἐξαντληθῇ καὶ ἡ τελευταία σταγὼν ἀνοχῆς καὶ διὰ νὰ ἀφήσω νὰ ἀποκαλυφθοῦν αἱ πραγματικαὶ προθέσεις αὐτῶν, ὡς καὶ πράγματι ἐγένετο. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἄλλωστε παρουσίας μου εἰς τὰς κοινὰς αὐτὰς συσκέψεις ἔθεσα ὡς βασικὴν ἀρχὴν τῶν συνεννοήσεων τὴν πλήρη ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἰσοτιμίαν τῶν δύο σχολῶν μας.

Αἱ συνεννοήσεις ἐσυνεχίσθησαν ἐπὶ μακρόν. Οἱ ἐκπροσωπήσαντες τὸ Τ.Ε.Ε. εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴν ἐφάνησαν ἐπανειλημμένως συμφωνοῦντες καὶ παραδεχόμενοι τὴν ὀρθότητα τῆς πραγματικότητος, ἐν τέλει μάλιστα ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἀρχὴν μου καὶ ὅτι ἀποσύρουν τελείως τὴν ἀξίωσιν περὶ τῆς δι' αὐτοὺς καὶ μόνον ἀποκλειστικότητος τῆς τεχνικῆς ιδιότητος. Καὶ ἐνῶ τὸ ζήτημα ἐφαίνετο διευθετηθὲν μετὰ τὴν καλλιτέραν ὑπὲρ ὀλοκλήρου τοῦ χημικοῦ σώματος λύσιν, αἰφνιδίως προσεκόμισαν νέον σχέδιον νόμου, ἔτι χειρότερον τοῦ πρώτου.

Δὲν πρόκειται ν' ἀναπτύξωμεν ἐκ νέου τὰ τῆς

μορφώσεως καὶ τεχνικῆς ἱκανότητος τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀποφοιτούντων. Περί αὐτοῦ ἔγραψε ἤδη πρό τινας ὁ συνάδελφος κ. Παλαιογιάννης (Ἐπαγγ. Δελτ. Χ.Χ., Α', 7) καὶ ἀνέπτυξεν ἐπαρκέστατα τὸ θέμα. *Ἄλλωστε τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ ἡ σήμερον κατ' ἐξοχὴν ἀνωθούσα χημικὴ μας βιομηχανία, ἣτις εὐρίσκεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χεῖρας μας. Αἱ διευθύνσεις τῶν σοβαρωτέρων ἐργοστασίων ἔχουν ἀνατεθῆ κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν εἰς ἀποφοίτους τοῦ Πανεπιστημίου μας ἢ εἰς σπανιωτέρας περιπτώσεις εἰς ἀποφοίτους ξένων πανεπιστημιακῶν σχολῶν. Ἐν τέλει ἡ τεχνικὴ μόρφωσις τὴν ὁποίαν τὸ Πανεπιστήμιον παρέχει δι' ἔργων καὶ οὐχὶ διὰ φραστικῶν διατυπώσεων ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν γεγονότων, διὰ τῶν πειραματικῶν ἐργοστασίων του καὶ τῶν πάσης φύσεως πειραματικῶν ἐφαρμογῶν τῶν διδασκομένων, διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν δεικνύουν πρὸς αὐτὸ οἱ φοιτῶντες * καὶ οἱ βιομήχανοι, διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν τέλος δεικνύει αὐτὸ τοῦτο τὸ Πολυτεχνεῖον, ἔχον προσωπικὸν ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ἐκ πανεπιστημιακῶν** κ.λ.

Ἄλλὰ ταῦτα δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν σήμερον. Μὲ ἐνδιαφέρει τὸ νέον σχέδιον Νόμου, τὸ ὁποῖον παρουσίασε ἡ γνωστὴ ὁμάς καὶ διὰ τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν εὐθύνεται διόλου ὅλον τὸ σῶμα τῶν ἀποφοίτων Πολυτεχνείων. Διότι καὶ ἐκεῖνοι, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς ἀποσταλείσας διαμαρτυρίας, ἠγανάκτησαν μὲ τὴν νέαν τακτικὴν τῶν ἡγετῶν των καὶ θὰ ἀγανακτήσουν ἔτι περισσότερο ὅταν πληροφορηθοῦν ὅτι διὰ τοῦ προτεινομένου σχεδίου θίγονται καὶ τῶν ἰδίων τὰ συμφέροντα, ὅτι καταφέρεται δεινὸν πλήγμα κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιστήμης των.

Ἄλλ' ἄς ἴδωμεν μερικὰς ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ περιφήμου σχεδίου, εἰς τὴν δευτέραν ἐκδοσίν του.

Κατ' αὐτὸ ὅλαι αἱ χημικοτεχνικαί, ὡς τὰς ἀποκαλοῦν δι' εὐνοήτους λόγους, ὑπηρεσίαι Ὑπουργείων, Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Αὐτονόμων ὀργανισμῶν, ἀνατίθενται ἐφεξῆς μόνον εἰς ἀποφοίτους Πολυτεχνείων. Καὶ τοῦτο παρ' ὅτι εἶναι προφανές ὅτι διὰ τὰς πλείστας τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἀπαιτοῦνται καθαρῶς ἐργαστηριακαὶ καὶ ἀναλυτικαὶ γνώσεις διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἴδιοι παραδέχονται τὴν ἐξαιρετικὴν κατάρτισιν τῶν πανεπιστημιακῶν.

Ἀκολούθως μὲ μίαν μονοκονδυλιᾶν ἐξασφαλίζουν τὴν ὑπεύθυνον ἐποπτεῖαν καὶ τεχνικὴν ἐπίβλεψιν ὄλων τῶν χημικῶν βιομηχανιῶν τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων καὶ παρατάσσουν πλήρη πῖνακα. Χαριστικῶς μόνον παρέχουν τὸ δικαίωμα αὐτὸ καὶ εἰς

* Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπεφοίτησαν ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν οἱ ἐξῆς : 4 κατὰ τὸ 1931, 7 κατὰ τὸ 1932, 4 κατὰ τὸ 1933, 4 κατὰ τὸ 1934, 7 κατὰ τὸ 1935, 9 κατὰ τὸ 1936. Ὡς γνωστὸν, εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον δὲν παρατηρεῖται διαρροὴ σπουδαστῶν ὡς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐπομένως ἀνάλογος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκάστοτε εἰσερχομένων πρωτοετῶν καὶ τοῦτο παρὰ τὰς εὐκόλλας βαθμολογίας, παρὰ τὴν ἐκτέλεσιν εἰδικῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, εἰς ἃς καταφεύγουν οἱ ἀποτυχόντες εἰς τὰς ἄλλας εἰδικότητας κ.λ.

** Ἐκ τοῦ καθαρῶς χημικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πολυτεχνείου ἐκ μὲν τῶν 8 καθηγητῶν οὐδεὶς εἶναι χημικὸς μηχανικός, ἐκ δὲ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ παρασκευαστῶν ἐπὶ ἀριθμοῦ ἐν ὄλῳ 20, μόνον 3 εἶναι ἀποφοῖτοι τοῦ Πολυτεχνείου. Πάντες οἱ λοιποὶ εἶναι τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

πάνεπιστημιακοῦς, ἐκείνους μόνον οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ἤδη τὸ δίπλωμα τοῦ χημικοῦ καὶ ἔτυχε νὰ ἐργάζωνται σήμερον εἰς βιομηχανίαν ἢ θὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὸ μέλλον. Διὰ τοὺς τελευταίους δὲ μετὰ προηγουμένην ἐπὶ ἔτος δοκιμαστικὴν ἐξάσκησιν. Ὅσοι θὰ λάβουν ἐφεξῆς τὸ δίπλωμα χημικοῦ, ἀπὸ οἰονδήποτε Πανεπιστήμιον καὶ ἂν προέρχωνται, θὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἀρχὴν «ἡ ἐπιστήμη διὰ τὴν ἐπιστήμην» καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἑλληνικῶν συνθηκῶν, θ' ἀποθάνουν ἐκ πείνης διὰ νὰ ζήσουν μόνον τὰ 150 μέλη τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου ἀνενόχλητα. Διότι εἰς αὐτοὺς μόνον βοθητικὰς θέσεις εἰς τὴν βιομηχανίαν θὰ εἶναι ἐπιτετραμένον νὰ καταλαμβάνουν.

Εὐεργετικὴ ἐπίσης διάταξις ὑπάρχει διὰ τοὺς σήμερον ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς λεγομένας χημικοτεχνικὰς ὑπηρεσίας. Αὐτοὶ παρσμένουν εἰς τὰς θέσεις των μόνον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ὃν ὑπηρετοῦν σήμερον. Ἀπολυόμενοι αὐτῆς χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς μεταπηδήσεως εἰς θέσιν ἀναλόγου μορφῆς.

Ὅλον τὸ σχέδιον εἶναι βεβαίως ἀντιεπιστημονικόν. Εἶναι μία πρόκλησις, ἄνευ προηγουμένου, τῆς μειοψηφίας κατὰ τῆς ὀγκώδους καὶ ἰσχυρότατης ἐγκατεστημένης πλειοψηφίας. Εἰς μίαν ὁμως διάταξιν ὑπερπηδᾶται κάθε ὄριον λογικῆς. Πρόκειται περὶ ἀντιεπιστημονικῆς καὶ ἀναχρονιστικῆς ἀρχῆς, ἣτις τυχὸν ἐφαρμοζομένη θὰ ἐπανεφέρει τὴν βιομηχανίαν μας εἰς τὴν ἀρχέγονον ἐποχὴν τοῦ ἐμπειρισμοῦ. Ἡ μέχρι τοῦδε νομοθεσία, ἔστω καὶ πενιχρά, ἐθέσπισε τὴν θέσιν τοῦ χημικοῦ ὡς παράγοντος προόδου τῆς βιομηχανίας, καὶ ἐπομένως ἐργάτου τοῦ Ἐθνικοῦ πλοῦτου καὶ προστάτου τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἀναγνωρισθεῖσα καὶ ἐν Ἑλλάδι πρὸ 11 ἐτῶν (Νόμος 3518), καταρρίπτεται πρόρριζα ! Οἱ ἡγέται τοῦ χημικοῦ τμήματος τοῦ Τ.Ε.Ε. θεσπίζουσι ὅτι τὴν ὑπεύθυνον ἐποπτεῖαν καὶ τεχνικὴν ἐπίβλεψιν ὀρισμένων χημικῶν ἐργοστασίων δύνανται ν' ἀναλάβουν καὶ μηχανολογοὶ ἢ ἠλεκτρολόγοι ἢ ἠλεκτρολόγοι-μηχανολογοὶ. Καὶ ποῖων βιομηχανιῶν, παρακαλῶ ; Ἀκούσατέ της : ζυθοποιίας καὶ βυνοποιίας, προϊόντων σταφιδোসακχάρου καὶ ἀποχρωματισμοῦ σταφίδος καὶ σόσκων, ὑγροποιημένων καὶ πεπιεσμένων ἀερίων, παρασκευῆς ἀσφάλτου καὶ ἀσφαλικῶν προϊόντων, μεταλλουργικῶν καὶ μεταλλευτικῶν βιομηχανιῶν, ὡς καὶ βιομηχανιῶν ἀνοργάνων ὀξέων κ.λ.

Οἱ μηχανολογοὶ εἶναι βεβαίως ἐπίσης χρησιμώτατοι διὰ τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας μας, ἀλλὰ εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀρμοδιότητός των. Εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν μηχανολογικῶν ἢ ἠλεκτροτεχνικῶν τμημάτων τῶν μεγάλων βιομηχανιῶν π.χ., ὄχι ὁμως ποτέ εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ ὑπεύθυνον ἐποπτεῖαν ἐνὸς ἐργοστασίου πού θὰ παρασκευάζῃ ἀνόργανα ὀξέα ἢ προϊόντα σταφιδোসακχάρου καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα τόσον εὐκόλως προσφέρουν εἰς ξένους εἰδικότητας, μοιράζοντες ἕνα ἀγρὸν ὁ ὁποῖος οὐδόλως τοὺς ἀνήκει.

Καὶ μεταξύ πολλῶν ἀκόμη ἄλλων πού προβλέπει τὸ περίφημον σχέδιον : Διὰ τὴν ἐπέκτασιν, συμπλήρωσιν ἢ καὶ ἀνακαίνισιν ἀκόμη ἐνὸς χημικοῦ ἐργοστα-

σίου τὴν σχετικὴν μελέτην δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπογράψῃ ὁ γηράσας εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ πανεπιστημιακὸς χημικός, ὁ βαθύπειρος εἰδικός, ἀλλὰ ὁ νεαρώτατος ἀπόφοιτος τοῦ Πολυτεχνείου, ἐπειδὴ ἔζησεν, καθὼς λέγουν, «εἰς ἀτμόσφαιραν τεχνικὴν». Κατὰ τὸ σχέδιον τὴν μελέτην ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ὑπογράψῃ καὶ μεταλλειολόγος ἀκόμη, ὄχι ὅμως ὁ χημικός, ὁ ἐρευνητὴς ἐπιστήμων, ὁ ἐφευρέτης ἴσως, καὶ τοῦτο διότι ὁ τεχνικός ἀπὸ μόνον εἰς τὰ θρανία τῶν Πολυτεχνείων φαίνεται ὅτι πνέει.

Ἄλλὰ καὶ ἂν παραμερίσωμεν πρὸς στιγμὴν τὰς καθ' ἕκαστα διατάξεις, πολλὰ ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν διὰ τὸ γενικὸν πνεῦμα τοῦ σχεδίου, τὸ ὅποιον εἶναι πλέον ἢ ἀντιεπιστημονικόν. Κανὲν Πολυτεχνεῖον τοῦ κόσμου δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ μίαν πλήρη τεχνικὴν κατάρτισιν προσαρμοζομένην εἰς ὅλας τὰς εἰδικότητας τῆς χημικῆς βιομηχανίας, πολὺ περισσότερο τὸ ἰδικόν μας. Ἡ τεχνικὴ κατάρτισις, ὄχι μὲ λόγια ἀλλὰ μὲ πράξεις πραγματικὰς ἀποκτᾶται διὰ τῆς πείρας καὶ διὰ τῆς ἐξελίξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἐπιστημόνων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. Καὶ καλὸς τεχνικός, καλὸς βιομήχανος· χημικός, θὰ γίνῃ μόνον ὁ ἀρ-

τιώτατα θεωρητικῶς κατηρτισμένος, ὡς οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν ὅτι εἶναι οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Πανεπιστημίου μας. Εἰδικότης χημικοῦ·μηχανικοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καὶ οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ὑπάρχει νομοθεσία κατοχυροῦσα αὐτήν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα μάλιστα, μὲ τὴν μικρὰν βιομηχανίαν τῆς, μὲ τὰ ἐργοστάσια τῆς πού ἀπασχολοῦν συνήθως ἕνα ἢ δύο χημικούς, εἶναι πλέον ἢ ἀπαραίτητος ἡ γενικὴ κατάρτισις τοῦ ἐπιστήμονος πού θὰ τὰ ἐπιβλέπῃ. Τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς ἐργοστασίου θ' ἀναλάβῃ ὁ ἱκανὸς καὶ ὁ ἱκανὸς θὰ ἀναδειχθῇ μόνος του διὰ τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς ἀποκτῆσεως πείρας καὶ ὄχι μὲ τὴν ἐσφαλμένην συνταγὴν ἑνὸς Νόμου, ὅστις ἐφαρμοζόμενος θὰ παρημποδίζε κάθε ἐπιστημονικὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας μας.

Περιορίσθημεν νὰ παρα δώσωμεν εἰς τὴν κρίσιν ὄλων τῶν συναδέλφων μερικὰ σημεῖα τοῦ περιφήμου σχεδίου των καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν σκέψεις μας, ὅχι βεβαίως διότι εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ τοιαύτη ὀπισθοδρόμησις τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ διὰ νὰ κρίνουν μόνον τῶν τὴν καταστρεπτικὴν διὰ τὸν κλάδον νοοτροπίαν τῶν ἰθυόντων ἀτυχῶς τὸ Χημικόν τμήμα τοῦ Τ.Ε.Ε.

ΝΙΚ. Σ. ΚΑΡΝΗΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ

Ἡ σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ ἔκρινε σκόπιμον νὰ κατατοπίσῃ τοὺς συναδέλφους, δι' ἑνὸς περιεκτικοῦ ἄρθρου, περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὀρίζονται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ε.Ε.Χ. καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Χ.Χ., τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Τοῦτο ἐκρίθη σκόπιμον ἀφ' ἑνὸς διότι οἱ πλείστοι τῶν συναδέλφων στεροῦνται τῶν σχετικῶν ἐντύπων καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι τὸ πολὺπλοκον σύστημα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν ὀργανώσεών μας, Ἐνώσεως καὶ Περιοδικοῦ, ἀπαιτεῖ τὴν διευκρίνισιν ὠρισμένων σημείων τῶν κανονιστικῶν διατάξεων, τῶν ὀρίων ἢ ἀκριβῆς κατανόησις δὲν εἶναι πάντοτε εὐκόλος διὰ τῆς ἀπλῆς ἀναγνώσεώς των.

Ἡ Ε.Ε.Χ. διοικεῖται παρὰ ἑννεαμελοῦς Συμβουλίου, ἐκλεγομένου ἀνὰ διετίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τῶν μελῶν. Ἡ ἐκλογή τοῦ Προεδρείου τοῦ Δ.Σ. ἦτοι Προέδρου, Γεν. Γραμματέως κ.λ., γίνεται περαιτέρω διὰ ψηφοφορίας ἐπίσης μυστικῆς μεταξὺ τῶν ἑννέα, ὡς συμβούλων, ἐκλεγέντων ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως. Δικαίωμα ἐκλογῆς καὶ δικαίωμα ψηφοφορίας ἔχουσι μόνον τὰ ταμειακῶς ἐν τάξει μέλη, ἦτοι τὰ μὴ καθυστεροῦντα συνδρομὰς πλείονας τῶν τεσσάρων μηνῶν (ἄρθρα Καν. Ε.Ε.Χ. 4 καὶ 60).

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ περὶ Δ.Ε. περιοδικοῦ μὲ τὴν προσθήκην ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν οἱ ταμειακῶς ἐν τάξει, οἱ πρὸ δεκαετίας ὅμως λαβόντες τὸ πτυχίον τοῦ χημικοῦ (ἄρθρ. Ὁργ. Χ.Χ. 3).

Κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Ἰανουαρίου τὴν προη-

γουμένην τῆς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν, αἵτινες διεξάγονται μεταξὺ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου, ἀνὰ διετίαν μὲν διὰ τὸ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ., ἀνὰ τετραετίαν δὲ διὰ τὴν Δ.Ε., καὶ μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων, τὴν ἔγκρισιν τῶν ταμειακῶν ἀπολογισμῶν καὶ τὴν ψήφισιν τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ ἀρχομένου ἔτους, ὀρίζεται ἡ ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐκλέγεται ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ αὐτῶν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τεσσάρων τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν μελῶν (ἄρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 23 καὶ 24). Αἱ ἀρχαιρεσίαι ὀρίζονται τὸ συντομώτερον 40 καὶ τὸ βραδύτερον 50 ἡμέρας ἀπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ἰανουαρίου.

Νέαι ἐγγραφὰι μελῶν ἢ ταμειακὴ τακτοποίησις τῶν ἥδη ἐγγεγραμμένων ἐπιτρέπεται τὸ βραδύτερον 20 ἡμέρας πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Μετὰ ταῦτα τὸ μητρώον θεωρεῖται ὀριστικόν καὶ μόνον οἱ μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης τακτοποιηθέντες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι (ἄρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 25). Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ τόπου τῶν ἀρχαιρεσιῶν εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη διὰ προσωπικῶν προσκλήσεων καὶ διὰ δημοσιεύσεων διὰ τοῦ τύπου διενεργουμένων ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ἰανουαρίου (ἄρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 26). Ἐπίσης 20 τὸ βραδύτερον ἡμέρας πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὑποχρεοῦται τὸ Δ.Σ. διὰ προσωπικῶν εἰδοποιήσεων νὰ γνωρίσῃ εἰς τὰ μέλη τοὺς συνδυασμοὺς ὑποψηφίων ἢ καὶ τὰς μεμονωμένας ὑποψηφιότητάς. Αἱ ὑποψηφιότητες ὑποβάλλονται εἰς τὸ Δ.Σ.

έγγράφως είτε άπ' εϋθείας υπό τών ενδιαφερομένων ή υπό φίλων αυτών τó βραδύτερον 25 ήμέρας πρό τών άρχαιρεισιών. Άνεξαρτήτως όμως της διατυπώσεως ταύτης άπασαι αί ύποψηφιότητες, έγγραφοι ή προφορικοί ή και τεθείσαι τήν τελευταίαν στιγμήν, είναι έγκυροι (άρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 27 και 34 § 2).

Άπασαι αί άνωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται και διά τήν εκλογήν Δ. Ε. περιοδικού (άρθρ. Όργ. Χ.Χ. 4).

Κατά τήν ήμέραν της ψηφοφορίας προσέρχονται εις τήν όρισθείσαν αίθουσαν όλα τά μέλη, τακτικά και άναπληρωματικά, της Έφορευτικής Έπιτροπής και καταρτίζεται αύτη εκ τεσσάρων, εκλεγομένου μεταξύ αυτών του Πρόεδρου της. Η ψηφοφορία αρχίζει τó βραδύτερον τήν 9ην πρωϊνήν και λήγει με τήν δύσιν του ήλιου. Ό Γεν. Γραμματεύς της Ένώσεως παραδίδει εις τήν Έπιτροπήν πρό της ψηφοφορίας τó επίσημον μητρώον τών μελών, τά βιβλία πρακτικών και ταμείου και κατάλογον τών εν Άθήναις ταμειακώς εν τάξει μελών, δεόντως κεκρωμένων. Επίσης παραδίδει όμοιομόρφους λευκούς φακέλλους, συνήθους μεγέθους, εις έπαρκή δέ αριθμόν διά τήν διεξαγωγήν της όλης ψηφοφορίας. Εν τή αίθούση της διεξαγωγής της ψηφοφορίας δέν επιτρέπεται ή παραμονή άλλων προσώπων πλην του Γεν. Γραμματέως της Ένώσεως και τών αντιπροσώπων τών συνδυασμών, ένός δέ δι' εκαστον έξ αυτών, έξουσιοδοτημένων διά σχετικής έπιστολής ύπογεγραμμένης υπό τών 2/3 τών ύποψηφίων του συνδυασμού δν αντιπροσωπεύουν (άρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 29, 30, 38 και 39).

Τά μέλη ψηφίζουν έντός εκ τών προτέρων έσφραγισμένης ψηφοδόχου. Τά ψηφοδέλτια, άτνια δέον να είναι λευκά, έγκλείονται έντός λευκών άδιαφανών φακέλλων έσφραγισμένων διά της σφραγίδος της Ένώσεως. Πάν σήμα ή άναγραφή επί της έξωτερικής έπιφανείας αυτών άπαγορεύεται. Η ψηφοφορία διά τά συμβούλια της Ένώσεως γίνεται διά δύο ψηφοδελτίων. Τó πρώτον φέρει τήν έπιγραφήν «ψηφοδέλιον άρχαιρεισιών Δ.Σ.» και εις τó δεύτερον ύπάρχουν δύο έδάφια με αντίστοιχους έπιγραφάς «Πρωτοβάθμιον Πειθ. Συμβούλιον» και «Έξελεγκτική Έπιτροπή».

Τά ψηφοδέλτια δυνατόν να είναι έντυπα ή χειρόγραφα. Εις τó του Δ. Σ. άναγράφονται 9 όνόματα ή και όλιγώτερα. Έν περιπτώσει άναγραφής πλειόνων τών 9 λογίζονται ως ψηφισθέντα μόνον τά 9 πρώτα κατά σειράν άναγραφής. Διαγραφαί ή άντικαταστάσεις όνομάτων δέν συνεπάγονται άκώρωσιν. Τά αυτά ισχύουν και διά τó ψηφοδέλιον Π.Σ. και Ε.Ε., εις εκάστην βαθμίδα τών όποιών άναγράφονται ανά τρία όνόματα (άρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 31 - 34).

Η ψηφοφορία της Δ.Ε. του περιοδικού διεξάγεται διά χωριστού ψηφοδέλιου, οϊουδήποτε χρώματος, φέροντος τήν έπιγραφήν «ψηφοδέλιον Δ.Ε. περιοδικού» έγκλειομένου δέ έντός λευκού άδιαφανούς φακέλλου έσφραγισμένου διά της σφραγίδος του περιοδικού. Η ψηφοφορία διεξάγεται τή έπιβλέψει της αύτης Έφορευτικής Έπιτροπής, αλλά εις χωριστήν έσφραγισμένην ψηφοδόχον. Εις τó ψηφοδέλιον της Δ.Ε. άναγράφονται τέσσαρα μόνον όνόματα και έπι πλειόνων

λογίζονται ως ψηφισθέντα τά τέσσαρα πρώτα κατά σειράν άναγραφής (άρθρ. Όργ. Χ.Χ. 4 § 1 και 3).

Δικαίωμα του εκλέγειν έχουν εκτός τών χημικών τών Άθηνών και περιχώρων, ότινες προσέρχονται αυτοπροσώπως, και οι χημικοί τών έπαρχιών, είτε έπίσης αυτοπροσώπως προσερχόμενοι είτε διά πληρεξουσίου έντολής. Η ψηφοφορία διεξάγεται εις τήν περίπτωσησιν ταύτην ως άκολουθως: Ό εκλογεύς προσέρχεται εις τó άστυνομικόν τμήμα της περιφέρειας του, έγκλείει τó έτοιμον ψηφοδέλιόν του παρουσία του άστυνομικού ύπαλλήλου, εις λευκόν φάκελλον συνήθους μεγέθους και αίτείται τήν σφράγισιν αυτου εις τó σημείον της έπικολλήσεως. Άκολουθως ζητεί τήν ύπό της άστυνομίας επικύρωσιν πληρεξουσίου άπευθυνόμενου άορίστως «πρός τόν Πρόεδρον της Έφορ. Έπιτροπής τών άρχαιρεισιών της τάδε», τύπου καθωρισμένου εκ τών προτέρων υπό του Δ. Σ. Ηδη τó πληρεξούσιον τουτο μετά του φακέλλου του περιέχοντος τó ψηφοδέλιον έγκλείεται εις άλλον φάκελλον και ταχυδρομείται επί συστάσει προς τόν Γεν. Γραμματέα της Ένώσεως. Έξωτερικώς ό ταχυδρομούμενος φάκελλος φέρει τήν έπιγραφήν «διά τήν ψηφοφορίαν της τάδε». Η όλη διαδικασία δέον να εκτελεσθή έγκαίρως ώστε ό φάκελλος να φθάση εις χείρας του Γεν. Γραμματέως πρό της ήμέρας τών άρχαιρεισιών. Τους φακέλλους αυτους φυλάττει ό Γεν. Γραμματεύς χωρίς να τους άποσφραγίση, και τους παραδίδει επί άποδείξει, πρό της ένάρξεως της ψηφοφορίας, εις τόν Πρόεδρον της Έφορ. Έπιτροπής. Οδοι φυλάσσονται παρ' αυτου εις ειδικόν κιβώτιον και άποσφραγίζονται πλέον κατά τήν διαλογήν, δηλ. μετά τó πέρας της ψηφοφορίας (άρθρ. Κανον. Ε.Ε.Χ. 35 - 37).

Τά αυτά άκριβώς εφαρμόζονται διά τήν, υπό τών εις τας έπαρχίας διαμενόντων, ψήφισιν της Δ.Ε. του περιοδικού. Άπαιτείται όμως χωριστόν πληρεξούσιον, ιδιαίτερος λευκός φάκελλος έντός του όποιου θα έγκλεισθή τó χωριστόν ψηφοδέλιον της Δ.Ε. και άποστολή αυτών δι' ιδιαίτερας, έπίσης επί συστάσει, έπιστολής άποσταλησομένης εις τόν Γεν. Γραμματέα της Ε.Ε.Χ. Τó πληρεξούσιον προς τόν Πρόεδρον της Έφορ. Έπιτροπής και ό περιέχων τó ψηφοδέλιον φάκελλος σφραγίζονται υπό της άστυνομίας, ό δέ φάκελλος της ταχυδρομήσεως δέον να φέρη έξωτερικώς τήν έπιγραφήν «διά τήν ψηφοφορίαν Δ.Ε.Π. της τάδε» (άρθρ. Όργ. Χ.Χ. 4 § 2).

Μετά τó πέρας της ψηφοφορίας αρχεται ή διαλογή συνεχιζομένη μέχρι πέρατος αυτης. Διά τó Δ. Σ. της Ένώσεως κηρύσσονται εκλεγέντες κατά σειράν έπιτυχίας ό 1ος μέχρι και του 7ου και ό 10ος και 11ος. Ό 8ος, 9ος και 12ος θεωρούνται ως εκλεγέντες άναπληρωματικοί (έπιλαχόντες). Οι πρώτοι 7 λογίζονται ως εκπρόσωποι της πλειοψηφίας και ό 10ος και 11ος ως εκπρόσωποι της μειοψηφίας (άρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 40 και 41).

Ούδεις θεωρείται εκλεγείς είτε ως τακτικόν είτε ως άναπληρωματικόν μέλος έφ' όσον δέν συνεκέντρωσε διά μέν τó Δ.Σ. τó 1/3 τών ψήφων, διά δέ τά λοιπά συμβούλια τó 1/10 (άρθρ. Κανον. Ε.Ε.Χ. 41 § 5).

Διά τήν Δ. Ε. του περιοδικού κηρύσσονται εκλεγέντες οι τέσσαρες πρώτοι κατά σειράν έπιτυχίας,

ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ψήφων, καὶ ὡς ἀναπληρωματικοὶ αὐτῶν οἱ ἐπέμενοι τρεῖς (ἄρθρ. Ὁργ. Χ.Χ. 4 § 3). Ἡ πέμπτη θέσις τῆς Δ.Ε. δὲν εἶναι αἰρετὴ καὶ καταλαμβάνεται παρὰ τοῦ ἐκάστοτε Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ε.Χ. ἢ, τοῦτου κωλυομένου, παρ' ἄλλου Συμβούλου.

Ἐάν τις καὶ ἐκ τῶν ἐκλεγέντων, εἴτε εἰς τὸ Δ.Σ. εἴτε εἰς τὴν Δ.Ε., παραιτηθῇ πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ ἀντιστοίχου Συμβουλίου, τῆς παραιτήσεώς του κοινοποιηθησομένης πρὸς τὴν Ἐφορ. Ἐπιτροπὴν, τότε ἀναθεωροῦνται οἱ πίνακες ἐπιτυχίας ὑπερπηδωμένης τῆς θέσεως αὐτοῦ. Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως συγκαλεῖται ὑπὸ τῆς Ἐφορ. Ἐπιτροπῆς τὴν 10ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του, ἀπὸ τῆς συγκλήσεως δὲ ταύτης θεωροῦνται πλέον ὀριστικοὶ καὶ ἀμετάβλητοι οἱ πίνακες ἐπιτυχίας τῶν ἐκλεγέντων συμβούλων (ἄρθρ. Καν. Ε. Ε. Χ. 42 καὶ 43).

Δικαίωμα ἐκλογῆς εἰς τὸ Πειθ. Συμβούλιον ἔχουσι μόνον οἱ ἀπὸ 10ετίας κεκτημένοι τὸ δίπλωμα τοῦ χημικοῦ καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ταμειακῶς ἐν τάξει μέλη τῆς Ἐνώσεως (ἄρθρ. Καν. Ε. Ε. Χ. 55).

Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον δὲν δύναται νὰ μετέχη, ἐπομένως νὰ ἀποδεχθῇ ἐκλογὴν, διὰ πλείονα τοῦ ἐνὸς συμβούλια, ἢ τοῦ Δ. Σ., Δ. Ε. Περιοδικοῦ, Π. Σ. καὶ Ἐξελ. Ἐπιτροπῆν (ἄρθρ. Καν. Ε.Ε.Χ. 44 καὶ Ὁργ. Χ. Χ. 5). Τυχὸν διπλῆ ὑποψηφιότης καὶ ἐπομένως ἐκλογὴ εἰς πλείονα συμβούλια ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ἐξυπακούει τὴν, μετὰ τὴν διαλογὴν, δήλωσιν τοῦ ὑποψηφίου περὶ τοῦ συμβουλίου εἰς ὃ ἐπιθυμεῖ νὰ παραμείνῃ καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ παραίτησιν αὐτοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως ἐπὶ τῶν κατωτέρω διατάξεων τοῦ Νόμου 6129 καὶ τοῦ Κανονισμοῦ, ἄνευ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρεσίας.

1) Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν τοῦλάχιστον μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1936. Ἐπομένως οἱ μὲν καθυστεροῦντες συνδρομὰς τῆς Ἐνώσεως δέον νὰ καταβάλουν δραχ. 25 κατὰ μῆνα, οἱ δὲ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ταμειακοὺς καταλόγους δραχ. 800 (1 Ἰουνίου 1934 - 30 Νοεμβρίου 1936).

2) Ἡ ὡς ἄνω ταμειακὴ τακτοποίησις δέον νὰ συντελεσθῇ μέχρι, τὸ βραδύτερον, τῆς 20ῆς ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας. Μετὰ ταῦτα οἱ ταμειακοὶ κατάλογοι θεωροῦνται ὀριστικοὶ καὶ ἀμετάκλητοι, βάσει δὲ αὐτῶν θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι, δι' ἃς δὲν θὰ ληφθῶσι ὑπ' ὄψιν αἱ μεταγενέστεραι ἐγγραφαὶ ἢ καταβολαί.

3) Τὸ Δ.Σ. εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ κοινοποιήσῃ τὰς ἐπισήμως εἰς αὐτὸ ὑποβληθησομένας ὑποψηφιότητας διὰ τὰ διάφορα συμβούλια τὸ βραδύτερον 20 ἡμέρας πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐφ' ὅσον αὐταὶ τῷ ὑποβληθῶσι 25 ἡμέρας πρὸ

τῆς ἐκλογῆς. Παρακαλεῖ ἐπομένως τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ θέσωσι ἐπίσημον ὑποψηφιότητα ἢ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ προτείνωσι ὠρισμένα πρόσωπα ὅπως ἐγκαίρως συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας.

4) Δὲν θ' ἀναγγελθῶσι ὑποψηφιότητες ἀντικείμεναι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ. Αὐταὶ εἶναι αἱ τῶν μὴ ταμειακῶς ἐν τάξει μελῶν, καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Πειθ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ τῆς Δ.Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ἐκείνων οἵτινες δὲν ἔλαβον τοῦλάχιστον πρὸ δεκαετίας τὸ πτυχίον τοῦ χημικοῦ, ἢ τοῦ βραδύτερον κατὰ τὸ 1927.

5) Διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς τοὺς μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντας συναδέλφους τῶν ἐντῶπιον πληρεξουσίων, ψηφοδελτίων, φακέλλων ψηφοφορίας κ.λ. θὰ μεριμνήσῃ ἐν καιρῷ ἡ Ἐνωσις.

ΤΟ Δ.Σ ΤΗΣ Ε.Ε.Χ.

Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ε.Χ. ΤΗΣ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Ἡ διὰ τὴν 24ην Ἰανουαρίου ὀρισθεῖσα Γεν. Συνέλευσις τῆς Ἐνώσεώς μας ἐματαιώθη ἔλλειψαι ἀπαρτίας. Ἀπὸ λίαν ἐνωρὶς εἶχεν προσέλθει σεβαστὸς ἀριθμὸς συναδέλφων, δυστυχῶς ὅμως οἱ ταμειακῶς ἐν τάξει ἐκ τῶν παρισταμένων ὑπελείποντο ἀριθμητικῶς τῆς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ μας ὀριζομένης ἀπαρτίας. Κηρυχθείσης τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας τὴν 10¹/₂ π.μ. καὶ ἐξακριβωθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρόντων βάσει τοῦ σχετικοῦ πίνακος τοῦ ταμίου, διελύθη ἡ συνεδρίασις, τῆς νέας Γεν. Συνελεύσεως, κατὰ τὰ ὀρισθέντα, συγκληθησομένης εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐντευκτηρίου χημικῶν τὴν Κυριακὴν 31ην Ἰανουαρίου, ὥραν 9¹/₂ π.μ. Ἡ Συνέλευσις αὕτη θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ ὀιονδήποτε ἀριθμὸν παρισταμένων.

Πολλοὶ συνάδελφοι παρέμειναν καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συνεδρίας συζητοῦντες καθ' ὁμάδας ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων τοῦ κλάδου καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν προσεχῶν ἀρχαιρεσιῶν. Μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία σαφὴς κίνησις ἔχει ἐκδηλωθῆ σχετικῶς μὲ τὰ πρόσωπα τῶν ὑποψηφίων, οὐδὲ ὑπεβλήθη σχετικὴ ὑποψηφιότης.

ΤΟ ΝΕΟΝ Δ Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τὴν 24ην Ἰανουαρίου ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σ. Χ. Β. διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Δ. Σ. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Μιχ. Παλαιολιάννης καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Β. Βλάχος, Σ. Πρασιώτης, Θ. Παπαδόπουλος, Α. Καμπάνης, Γ. Μάρουγκας, Α. Μελέκος, Α. Σαραντίτης, Α. Γ. Ἀντωνόπουλος. Εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν οἱ κ.κ. Ι. Δημητριάδης καὶ Α. Πεφάνης καὶ ἡ κ. Κ. Γεωργακοπούλου.

Τὸ νέον Δ.Σ. συνῆλθε εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὴν 25ην Ἰανουαρίου καὶ καταρτίσθη εἰς σῶμα. Ἐξελέγησαν ὁ κ. Θ. Παπαδόπουλος Ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Βασ. Βλάχος Γεν. Γραμματεὺς, ὁ κ. Σ. Πρασιώτης Ταμίας καὶ ὁ κ. Γ. Μάρουγκας Εἰδ. Γραμματεὺς.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδόθη ἐκ νέου, μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, ὁ καὶ ἄλλος διδόμενος χορὸς τῶν χημικῶν, ὑπὸ μόνου τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἐνωσις παρεχώρησε τὸ σχετικὸν δικαίωμα, δεδομένου ὅτι αὕτη ἐστερήθη τούτου ἀφ' ἧς ἐγένετο ὄργανισμὸς δημοσίου δικαίου. Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, κατόπιν σχετικῆς συνεννοήσεως, ἐπικυρωθείσης καὶ ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Σ.Χ.Β. τῆς 10ης Ἰανουαρίου, θὰ δοθῇ ὁ χορὸς ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Ἐλπίζεται ὅτι θὰ παρουσιάσῃ ἀνωτέραν τῆς περυσινῆς ἐπιτυχίαν, λαμβανομένην ὑπ' ὄψιν τὸσον τῆς συμβολῆς τῆς Δ. Ε. τοῦ Περιοδικοῦ ὅσον καὶ τοῦ μεγαλειότερου χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὁποῖον θὰ προηγηθῇ αὐτοῦ καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσίν του. Αἱ σχετικαὶ εἰσπράξεις ὑπολογίζονται σημαντικά. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν κέρδος θὰ διατεθῇ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου του. Ἡ εἰσφορά αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κάλυψιν τῶν αὐξανομένων συνεχῶς δαπανῶν ἐκ τῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου καὶ τῶν ἐργατικῶν καὶ ἐκ τῆς προβλεπομένης ἀναγκαστικῆς, λόγω πληθώρας ὕλης, αὐξήσεως τῶν σελίδων του κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

ΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΤΗΝ
ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ - ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΑΧΑΪΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ συνταχθέντος σχεδίου Νόμου, παρὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Χημικοῦ τμήματος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δι' ὃ ἀποκλείονται τῆς βιομηχανίας οἱ συναδέλφοι τοῦ Πανεπιστημίου, θεωροῦμεν ὑποχρεωσίν μας, ὡς προερχόμενοι ἐκ τῆς Χημικῆς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ μέλη ὄντες τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Ἀχαΐας, νὰ σᾶς γνωρίσωμεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι καταδικάζομεν τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τῆς διοικήσεώς μας παρὰ τῶν Τεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, μέλλουσαν, ὡς μὴ στηριζομένη ἐπὶ οὐδενὸς ἐρείσματος ἠθικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ, νὰ διαταράξῃ τὰς τὸσον στενάς συναδελφικὰς μας σχέσεις μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου προερχομένων καὶ νὰ ζημιώσῃ τὰ μέγιστα τὸν χημικὸν κλάδον εἰς μίαν περίοδον ἀναγεννήσεώς του καὶ ἐξελίξεώς του ὡς ἡ παρούσα.

Δὲν παραλείπομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ παρούσα μας ἀποτέλεσι ἀπαρχὴν πρὸς συνεννόησιν ἐπὶ μίᾳ συσσωματώσεως ὄλων τῶν χημικῶν τῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν προερχομένων, ἵνα ἀποτελεσματικώτερον ἐπιτύχωμεν τὰς ἐπαγγελματικὰς μας διεκδικήσεις ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ καλύτερον προαγάγωμεν τὴν ἐπιστήμην μας πρὸς ὄφελος ἡμῶν καὶ τῆς Κοινωνίας.

Διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς
Παναγ. Γενεράλης, Σταυρ. Παρασκευόπουλος, Ἀριστ. Παπίγης, χημικοὶ τῆς Σχολῆς Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν.
Ἀλέξ. Ἀντωνόπουλος, χημικὸς - μηχανικὸς Πολυτεχνείου Ζυρίχης.

Ἐν Πάτραις 8 Δεκεμβρίου 1936

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ σήμερον τὴν 21ην Δεκεμβρίου 1936 συνελθόντες οἱ κάτωθι πτυχιούχοι χημικοὶ: α) τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου πρὸ τοῦ χωρισμοῦ τῆς Σχολῆς, β) τῶν Χημικῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, γ) σπουδᾶ-

σαντες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς ἰσοτίμους τῶν ἡμετέρων, Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, Σχολᾶς καὶ δ) τῆς Ἀκαδημίας Ρουσσόπουλου:

Λαβόντες γνώσιν τοῦ καταρτισθέντος σχεδίου νόμου ὅπῃ τοῦ Χημικοῦ Τμήματος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, δι' ὃ θὰ καθορίζεται ὁ τίτλος τοῦ Χημικοῦ - Μηχανικοῦ καὶ ἡ κατάληψις τῶν ὑπευθύνων θέσεων χημικοῦ τῆς βιομηχανίας ὡς καὶ τῶν ἀναλόγων τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τοῖς ἀντιστοιχοῦν Ἐργασίαις Συγκοινωνίας, Ἐθν. Οἰκονομίας, Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας κ.λ. ὑπὸ μόνων τῶν διπλωματούχων τοῦ Πολυτεχνείου, δηλοῦμεν ὅτι δὲν ἐγκρίνομεν τὸ καταρτιζόμενον νομοσχέδιον, διότι πιστεύομεν ἀκράδαντως ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει διαφορά εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν ἐκ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου προερχομένων χημικῶν καὶ ἐπομένως οὐδεὶς περιορισμὸς δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου προερχομένους, πρᾶγμα ὅπερ ἀνεγνωρίσθη ἤδη ὑπὸ τῶν ἰδρυτικῶν νόμων 3518 καὶ 6129 κ.λ. κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀλοδοπητῇ ἐπίσης ὡς γνωστὸν ἐπικρατούμενα, ὅπου οὐδεμία γίνεται διάκρισις μετὰ τῶν διπλωμάτων Πανεπιστημίου ἢ Πολυτεχνείου διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ χημικοῦ.

Διότι τυχόν ἐφαρμογὴ τοῦ καταρτιζομένου νομοσχεδίου θὰ ἔθετε ἐν διωγμῷ τὴν πλειονότητα τῶν ὑπερλήθων ἤδη χημικῶν, οἵτινες κατόπιν πολυετῶν σπουδῶν καὶ ἐργασίας κατέχουν ἀνάλογον θέσιν, θὰ ἐδυσχεραίνε δὲ τὴν θέσιν τῶν ἤδη πτυχιούχων ἀνέργων συναδέλφων.

Διότι τριαῦται σκέψεις καὶ βλῆψεις τῆς διοικήσεως τοῦ χημικοῦ τμήματος τοῦ Τ.Ε.Ε. θὰ ἔδει νὰ ἐκἀλλεργουῦντο οὐχὶ πρὸς βλάβην τοῦ χημικοῦ κλάδου, ἀλλὰ τοὐναντίον διὰ τὴν ἐξωπρήτησιν καὶ προαγωγὴν αὐτοῦ πρὸς εὐνοϊκὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τῶν ἀπασχολούντων τὴν δόλητα τῶν χημικῶν.

Φ. Παλιτσῆς καθηγ. Πανεπ., Τρ. Καραντάσης καθηγ. Πανεπ., Κ. Βασιλειάδης χημ. Παν. Ἀθ., Ἐμμ. Βογιατζάκης χημ. Παν. Ἀθ., Β. Χαριτάντης χημ. Παν. Βερολ., Δ. Σουλίδης χημ. Παν. Ἀθ., Α. Λύτης χημ. Παν. Ἀθ., Κ. Σουλίδου χημ. Παν. Λειψ., Μ. Κωτσόπουλος ὄργανητῆς Παν. Α. Μήτσου πρῶστ. Γεν. Χημείου, Η. Παπανικολάου χημ. Παν. Ἀθ., Π. Παπασωτηρίου χημ. Παν. Ἀθ., Δ. Σπηλιώτης χημ. Παν. Ἀθ., Η. Γεωργαντάς χημ. Παν. Ἀθ., Γ. Κονιόρδος χημ. - μηχαν. Μασσαλίας, Δ. Ἀλεξιάδης χημ. Παν. Ἀθ., Μ. Γεωργαλάκης χημ. Παν. Ἀθ., Μ. Ράπτης χημ. Παν. Ἀθ., Α. Παπαγγελόπουλος χημ. Παν. Ἀθ., Χ. Χριστιδῆς χημ. Παν. Ἀθ., Μ. Παρασκευᾶς χημ. μηχαν. Τουλούζης, Μ. Κίτσου χημ. Παν. Ἀθ., Μ. Κράλλης χημ. Πανεπ. Λειψίας, Κ. Παναγιωτόπουλος χημ. μηχαν. Τουλούζης, Δ. Ρουσίδης Δρ Παν. Freiberg, Κ. Τσίρος χημ. μηχαν. Πολυτ. Ἀθ., Β. Βογιατζῆς χημ. μηχαν. Lyon, Γ. Παπάρογλου Α.Ρ., Α. Μυλωνᾶς χημ. Παν. Ἀθ., Κ. Κουρκούτας χημ. Παν. Ἀθ., Γ. Ξάνθος χημ. μηχαν. Πολυτ. Ἀθ., Κ. Ρίζος Α.Ρ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

Διὰ τῆς παρούσης δηλοῦμεν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἠλείᾳ Χημικῶν, ὅτι διέπει πνεύμα ἀπολύτου συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης τὰς μεταξὺ ἡμῶν σχέσεις, ἥτοι τῶν ἐξ ἡμῶν Χημικῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Χημικῶν - Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου ἢ ἐξ ἄλλων Πανεπιστημίων, ὅτι τὰ ἐπαγγελματικὰ μας συμφέροντα εἶναι ἀπόλυτως τὰ αὐτὰ καὶ ὅτι ὑπαρχόντων πλείστον ἀλύτων ζητημάτων ζωτικῶν διὰ τὸν κλάδον, θεωροῦμεν τὸν ἐσχάτως δημιουργηθέντα θόρυβον ὄχι μόνον ὡς μὴ ἐξυπηρετοῦντα οὐδεμίαν κατηγορίαν χημικῶν, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον δημιουργοῦντα διάσπασιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων καὶ βλάπτοντα τὰ κοινὰ μας συμφέροντα.

Χημικοὶ τῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου: Α. Μυλωνόπουλος, Π. Κοκκινάκης, Α. Γκόφας, Ι. Ἀρφάνης, Ε. Λειβαδίτης, Ι. Κανελλακόπουλος, Α. Λουκάς, Κ. Κοροβέσης, Γ. Νικόπουλος, Α. Σαργέντης, Ε. Διατσέντος, Γ. Πρωτοπαπᾶς.

Χημικοὶ τῆς Σχολῆς Πολυτεχνείου: Α. Οἰκονόμου.

Ἐν Πύργῳ 21 Δεκεμβρίου 1936.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΑ ΑΒΛΕΨΙΑ ΤΟΥ Δ. Σ.
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Πρὸς τὸ Δ. Σ. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».
Εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας εἶδον μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ἠγνοεῖτο τὸ πρακτικὸν φιλίας τῶν χημικῶν Θεσσαλονίκης, ἐνῶ περίεργος τοῦτο ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ μετὰδύο ἡμέρας κυκλοφορήσαν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Χημικῶν». Καὶ μοῦ γεννᾶται ἡ ἀπορία: Προηγείται τὸσον πολὺ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ περιοδικοῦ τῆς ἡμέρας κυκλοφορίας του; Ἡ καὶ ἡ «Ἐφημερίς τῶν Χημικῶν» ἀποτελεῖ ἐπίσης ὄργανον τῆς Ἐνώσεώς μας, ὥστε τὸ Δ.Σ. νὰ καταφεύγῃ εἰς αὐτὴν ὅταν δὲν εἶναι προσεχῆς ἡ ἡμέρα κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ τῆς; Φρονῶ ὅτι περὶ τοῦ τελευταίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ σοβαρὰ συζήτησις, ὅταν τὸ φύλλον αὐτὸ, μέχρις ἐσχάτων ἀκόμη, ὅτε τοῦ ἐπεβλήθη ἄλλοθεν ἡ ἀναγκαστικὴ σιωπὴ, ἠκολούθησε τελείως ἀπάδουσαν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἐνώσεως πολιτικὴν καὶ ὅταν διὰ τὰ «Χημικὰ Χρονικά», τὰ τὸσον ἐπαξίως σταδιοδρομοῦντα, δαπανῶνται ἐκ τοῦ ὑπερλήθους τῶν χημικῶν ὑπὲρ τὰς 15.000 δραχμῶν μηνιαίως. Δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρ-

χουν έγγραφα ή ειδήσεις, οι όποια είναι τόσον έπειγουσας, ώστε να είναι απαραίτητος ή άμεσος κοινοποίησις των εις τους χημικούς. Άλλα και όταν συμβαίη τούτο, έχω να κάμω την ακόλουθον πρότασι :

Νά αποστέλλεται τό σχετικόν δημοσίευμα εις τό περιοδικόν μας, να στοιχειοθετήται άμέσως και να ταχυδρομηται εις τή μέλη της Ένώσεως, μερίμνη αυτής, ως άνατύπον του μελλοντος να κυκλοφορήση τεύχος. Τό δημοσίευμα αυτό, στοιχειοθετημένον ως είναι, άνευ άλλης δαπάνης, είναι αυτών να καταχωρηθή επίσης εις τό υπό έκτύπωσιν επόμενον τεύχος άπλως διά την χρονογραφικήν παρακολούθησιν της όλης δράσεως της Ένώσεώς μας. Η προκειμένη πρότασις μου είναι τεχνικώς ευκόλωτατα εφαρμόσιμος και θά μάς άλλάξη τούτου είδους όλισθημάτων, άτινα έκθέτουν και τό Δ. Σ. και τό περιοδικόν μας.

*Αθήνα 25.1.1937

Μετά πάσης τιμής
ΙΩΑΝ. Γ. ΜΠΑΡΔΑΝΗΣ

Η Δ. Ε. του περιοδικού είδε επίσης μετά λύπης της τό γεγονός όπερ αναφέρει εις την άνωτέρω έπιστολήν του ό συνάδελφος κ. Ι. Μπαρδάνης. Έπ' αυτό έχει εν παρατήρησι ότι, ως γνωστόν, παρ' ότι τό περιοδικόν άποτελεί ανεξάρτητον όργανόν, έν τούτοις διά την έπίσημον άλληλογραφίαν και έδησιογραφίαν της Ένώσεως υπόλογον θεωρείται τό Δ. Σ., τό όποιον και είναι υποχρεωμένον ν' αποστέλλη τά σχετικά πρός καταχώρησιν δημοσιεύματα. Ουδέ είναι επιτετραμμένον εις αυτό να προτρέξη της έπίσημος άκολουθουμένης πολιτικής φέρον εις φώς έγγραφα άνευ σχετικής περί αυτού έντολης. Την άρχήν ταύτην επήρσησεν πάντοτε, αυστηρότατα, έν τη πεποιθήσει ότι ποιούμεθα την καλύτεραν, διά τά συμφέροντα των χημικών, χρησιμοποίησιν της ός δημοσιογραφικού όργάνου ζυνάμεώς μας. Διότι ή πεπαιγμένη συνεργασία των δύο σωμάτων, Ένώσεως και Περιοδικού, είναι έκείνη ήτις θ' άποδώση τό ύπερ του κλάδου μας αγαθά αποτελέσματα. Την εύλογον λοιπόν αυτήν άπορίαν του, ό συνάδελφος κ. Μπαρδάνης όρθότερον θά ήτο ν' άπευθύνη εις τό Δ. Σ. της Ένώσεως, τό όποιον είναι και άρμόδιον ν' άπαντήσει επί του προκειμένου, και όχι εις την άνευθύνον επί του σημείου αυτού Δ. Ε. Όσον διά την πρότασιν του την εύρισκομεν λίαν έπιτυχή και είμεθα προθυμάτοι να την εφαρμόσωμεν πρός καλύτεραν έξυπηρέτησιν των μελών της Ένώσεώς μας.

H Δ. Ε. ΤΩΝ Χ. Χ.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Α. ΔΕΠΑΣΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ Κ. Σ. ΠΙΣΤΟΛΑΚΗ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω αύτουσίαν την έπιστολήν του κ. Α. Δεπάστα, ήτις άπεστάλη εις την σύνταξιν του Περιοδικού εις άνασκευήν των παρατηρήσεων του κ. Στ. Πιστολάκη επί των δύο άρθρων του «περί της βιομηχανίας των αιθέρων έλαίων έν Έλλάδι.» Επί τη εύκαιρία ταύτη επιθυμούμεν να παρατηρήσωμεν ότι ουδόλως, ός αναγράφει ό έπιστολογράφος μας, ήμεσις τολάχιστον, παρενόησαμεν τό περιεχόμενον των άρθρων του. Άπλως έφηρμοσάμεν, ως είμεθα υποχρεωμένοι, τόν Όργανισμόν του Περιοδικού, όστις ρητώς προνοεί περί τούταύτης φύσεως περιπτώσεων (άρθρ. 15). Αυτό ή γόμοις έδημοσιεύσαμεν την έπιστολήν του κ. Πιστολάκη και ήχο δημοσιεύομεν την έπ' αυτής άπάντησιν, με την όποιαν θεωρούμεν λήξασαν την σχετικήν συζήτησιν.

H Δ. Ε. ΤΩΝ Χ. Χ.

Πρός την Σύνταξιν του Περιοδικού «Χημικά Χρονικά». Προφανώς, τόσον ό κ. Πιστολάκης, ό γράψας την έπιστολήν την όποιαν έδημοσιεύσατε εις τό τελευταίον φύλλον μας, όσον και ή σύνταξις του Περιοδικού, ήτις επέτρεψε την δημοσίευσίν της, παρενόησαν τό περιεχόμενον του άρθρου μου περί της βιομηχανίας των αιθέρων έλαίων.

Διότι διά τό άρθρου μου έκείνου δέν επεχείρησα να κάμω τόν λογιστικόν άπολογισμόν της έν Κρήτη γενομένης πειραματικής εργασίας, πρός διαπίστωσιν άν έκ ταύτης προέκυψε ζημία ή κέρδος εις τόν κ. Πιστολάκη. Τούτο άλλωστε ουδέμιαν θά είχε σκοπιμότητα, άφού είναι γνωστόν ότι αι πειραματικά έργασια δέν κρίνονται από άπόψεις οικονομικών αποτελεσμάτων.

Διά του άρθρου μου έκείνου άπλως εξέθεσα τόν τρόπον καθ' όν ειργάσθη και τά συμπεράσματα εις τά όποια κατέληξα και υπέδειξα ποια μέθοδοι κατεργασίας είναι συμφερότεραι και αι μάλλον συμβιβάζομεναι πρός τάς τοπικάς συνθήκας, ποια τροποποιήσεις μεθόδων άκολουθουμένων άλλαχού πρέπει να γίνονιν διά να προσαρμοσθούν αυται πρός τάς ειδικάς άγροτικάς μας οικονομικάς κ.λ. συνθήκας.

Συνέπως τά οικονομικά συμπεράσματα του άρθρου μου έκείνου δέν αναφέρονται εις τό σύνολον των γενομένων έν Κρήτη πειραματισμών έξεταζόμενων ως επηχειρήσεως, άλλα μόνον επί των μεθόδων έκείνων αι όποια έκ της πειραματικής αυτής εργασίας άπεδείχθησαν ως οικονομικώς συμφερόσαι.

Δέν γνωρίζω άν τά συμπεράσματα του άρθρου μου, ούτως έξαχθέντα, πρέπει ή όχι να χαρακτηρισθούν ως θεωρία.

Έκείνο τό όποιον γνωρίζω είνε τούτο: ότι άν τό κόστος του χυμού των πορτοκαλλών από 7,50 δρ. κατά χιλιογράμμον έφθασε τάς 20, και τό αιθέρου έλαίου των έσπεριδοειδών από 350 τάς 700 ως διατινείται ό κ. Πιστολάκης, διά λόγους τελείως άσχετους πρός την επηχειρήσιν (τόκοι μιάς άπράκτου τριετίας, άσκοπος κατά την άουσίαν μου παράτασις της έν Κρήτη εργασίας κατά τούς μήνας της επαναστάσεως κ.λ.) και ότι άν αι 800.000 δραχμαί αι όποια είσπεράχθησαν από την πώλησιν του 1/3 μόνον του παρασκευασθέντος χυμού έκάλυψαν ως έπρεπε

ολόκληρον την ύπό του κ. Πιστολάκη διατεθεισαν διά τούς πειραματισμούς δαπάνην, ή διέρρευσαν εις προμηθείας και άμοιβάς μεταπωλητών λόγω του άνοργανώτου των πωλήσεων, ταύτα πάντα δέν άποτελουν στοιγία κριτικής του άρθρου μου, άλλα άτυχήματα των όποιων ή ευθύνη μόνον έμε δέν δύναται να βαρύνη.

Τό μόνον δικαιολογημένον παράπονον του κ. Πιστολάκη θά ήτο τό ότι έδημοσίευσά λεπτομερώς μιαν εργασίαν της όποίας ως χρηματοδότης ήτο και συνιδιοκτήτης.

Τούτο όμως έπραξα κατόπιν έγγραφου δηλώσεώς του ότι δέν σκοπεύει να εξακολουθήση την εργασίαν.

Άν, ως πληροφοροζομαι, ή άπόφασις αυτή άνεθεωρήθη, τούτο άποδεικνύει ότι ό κ. Πιστολάκης πιστεύει περισσότερο εις τά συμπεράσματα του άρθρου μου παρ' όσον εις τό περιεχόμενον της έπιστολής του.

*Αθήνα 2-1-1937

Μετά τιμής
Α. ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Πρός την Δ.Ε. των «Χημικών Χρονικών».

Είς τό ύπ' αριθ. 1 του Β' έτους τεύχος των «Χημικών Χρονικών» ό συνάδελφος κ. Δ. Καραθανάσης δημοσιεύει άρθρον του, διά τό όποιον μέμφεται τό σύστημα της έκλογής εις τό Δ. Σ. της Ε.Ε.Χ. αντιπροσωπείας της μειοψηφίας. Άνεξαρτήτως των αντίθετων άντιλήμενων τάς όποιας έχομεν έν προκειμένω και περί των όποιων θέλομεν σημείωση όλίγα κατατόρη, άνευόσωμεν και άνακριβείας τινάς, τάς όποιας ένομίσαμεν σκόπιμον να άνασκευάσωμεν.

Ούτω αναφέρεται ότι κατά τάς πρώτας άρχαιρείας, τάς διενεργηθείσας κατά τό ύπάρχον σύστημα τόν Ιούλιον του 1935, παραμισείση ή έκπληξις ότι άντι να έκλεγούν εις την θην και 9ην θέσιν οι δύο πρώτοι του ύπάρχοντος τότε συγκεκροτημένου ψηφοδέλιου της μειοψηφίας, έξελέγησαν δύο ελεύθεροι ύποψήφιοι, λαβόντες άποκλειστικώς προσωπικάς ψήφους. Τό γεγονός τούτο είνε άπολύτως άνακριβές. Τό τότε κατριοσθέν αντιπροσωπευτικόν ψηφοδέλιον διεσπασθή τάς παραμονάς ακριβώς των άρχαιρειών, άντι δέ του ένός έκυκλοφόρησαν ούτω δύο ψηφοδέλτια. Οι σημειούμενοι δέ δύο συνάδελφοι, ως εισελθέντες εις την μειοψηφίαν διά καθαρώς προσωπικών ψήφων, ύπήρξαν αντίθετος ύποψήφιοι ό μέν εις του έκλεγέντος ψηφοδέλιου, ό δέ ξεπερος του μη έκλεγέντος, έξ ου και μόνος εισήλθεν εις την μειοψηφίαν.

Τώρα άν είνε καλόν τό αντιπροσωπευτικόν της μειοψηφίας σύστημα και άν είνε βάσιμα τά επηχειρήματα του κ. συνάδελφου δύναται να λεχθούν τά ακόλουθα :

Ο κ. Καραθανάσης, ως πρωταρχικόν και βασικόν του όλου άρθρου επηχειρήμα φέρει τό ζήτημα της έκλογής του προόδου και γενικού γραμματέως, των άρχηγών, ως τούς άποκαλει, δι' ους δέν προβλέπει ό Κανονισμός της Ε.Ε.Χ. ίδιον ψηφοδέλιον και οι όποιοι είνε ένδεχόμενον να λάβουν αριθμόν ψήφων μεταξύ πλειοψηφίας και μειοψηφίας και συνεπώς να μη έκλεγούν, να επιτύχη δέ ούτω «κέρφαλον» ψηφοδέλιον. Τό ζήτημα τούτο, καθ' ήμάς, δέν είνε κεφαλαϊώδες, καθ' όσον τά ύποδειχθέντα ψηφοδέλτια θεωρούμεν ως έχοντα ένιαίον τι σύνολον, άνευ ανάγκης ιδιαίτερας διακρίσεως προσώπων διά τάς θέσεις προόδου και γενικού γραμματέως, άς δύναται άδιακρίτως να καταλάβωσι οιοδιήποτε έκ των επιτυχόντων εις την διενεργουμένη κατά την πρώτην συνεδρίαν του έκλεγέντος Δ.Σ. μυστικήν ψηφοφορίαν. Διά τόν λόγον ακριβώς αυτόν πρέπει τά ύποδεικνυόμενα εις τά ψηφοδέλτια πρόσωπα να είνε επίλεκτα, δύναμενα να προσφέρωσι θετικήν εργασίαν και να άναπληρώσωσι τόν προεδρον και τόν γενικόν γραμματέα εις οιανδήποτε τυχοϋσαν στιγμήν άπουσίας των. Η διακρίσις εις τά ψηφοδέλτια ιδιαίτερον «παραγόντων» διά τάς περί ου ό λόγος θέσεις, κατέδειξεν ή πείρα, από της συστάσεως της Ε.Ε.Χ., ότι πάντοτε άποβαίνει επιζήμια επαγγελματικώς. Ακριβώς δέ ό σημερινός Όργανισμός είνε έκείνος που έξουδετερώνει τά κόμματα και τούς παραγοντισμούς. Είνε γνωστή εις όλους τούς συνάδελφους ή άποτυχία μερικών έκ των προσώπων «Ιδιαίτερος κύρους». Τάς θέσεις του προόδου ή γενικού γραμματέως δύναται να κατέχη καθείς έκ των έκλεχθησόμενων συνάδελφων, έφ' όσον έχει την άπαιτουμένην πρός εργασίαν διάθεσιν, τά άναγκαία φυσικά χαρίσματα και ύποδειχθη διά τάς θέσεις αυτάς παρά των έκλεγέντων συνάδελφων του.

*Αθήνα 4-1-1937

Μετά συναδελφικών χαιρετισμών
ΔΡ Κ. Γ. ΜΑΚΡΗΣ

Ο Κ. Ι. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Πρός την Δ. Ε. των «Χημικών Χρονικών».

Είς τό τεύχος του Δεκεμβρίου (Α', 8) και εις την στήλην των πεπραγμένων του Δ. Σ. άνεγράφη άπλως ότι άπελύθην έκ του έργου χρωμάτων άδελφών Κολοκοτρώνη χωρίς να γίνεαι μνεία των αίτιων της άπολύσεώς μου. Έπειδή ένδέχεται ό άναγνώστης να συμπεράνη ότι αυτή προεκλήθη έξ επαγγελματικής άνεπαρκείας ή έξ άλλων λόγων, παρακαλώ όπωσ μου έπιτραπή να άποκαταστήσω την πραγματικότητα.

Η άπόλυσίς μου έπραγματοποιήθη πρός απαλλαγην και μό-

νον τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκ τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ μισθοῦ μου, ὅταν πλέον ὁ κ. Ο. Κολοκοτρώνης ἔμαθεν, ἢ ἐνόμισεν ὅτι ἔμαθεν, ὅσα ἐγὼ ἠδυνάμην νὰ προσφέρω ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως εἰς τὴν βιομηχανίαν του. Τὴν αὐτὴν ἄλλωστε τακτικὴν ἐτήρησιν καὶ ἀπέναντι τοῦ προκατόχου μου Γάλλου χημικοῦ κ. P. Balagny. Τὸ σφάλμα μου συνίσταται μόνον εἰς τὸ ὅτι, ἐκ λόγων λεπτοτήτων, δὲν ἐπέμεινα κατὰ τὴν πρόσληψίν μου εἰς τὴν ὑπογραφὴν συμβολαίου ἐργασίας, ἐπιθετικῶς εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ κρατούμενα, ὅπου, ἐπὶ μακρὸν ἐργασθεὶς εἰς βιομηχανίας, οὐδένα κίνδυνον διέτρεξα παρά τὴν μὴ ὑπογραφὴν συμβολαίου ἐργασίας.

Διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς
I. ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ

*Ἀθῆναι 22-12-1936

ΑΔΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΙΔΡΥΣΙΝ ΝΕΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Ἐπὶ τοῦ Ἐπιχειρηματικῆς Συγκοινωνίας ἐχορηγήθησαν τελευταίως ἀδειαι διὰ τὴν ἰδρύσιν χημικῶν βιομηχανιῶν εἰς τοὺς ἀκόλουθους:

*Ἀντωνιάδην—Νικολόπουλον καὶ Σια, κατοίκους Πειραιῶς (Σαλαμίνας 46), ἐργοστάσιον ἐκκοκκίσεως βάμβακος.
*Χατσικιάν Χ. καὶ Τατσιαν Δ., κατοίκους Ἀνθίας Ἀλεξανδρουπόλεως, ἀλευρομύλων καὶ λαναριστήριον.
*Βανιάν Ἀνδρ., κάτοικον Πατρῶν (θέσις Σφαγεῖα), ἐργοστάσιον δερματοκόλλας καὶ λυθουκόλλας.
*Μπέξαν Λ., Θεσσαλονίκῃ, ἐργοστάσιον τεχνητοῦ βάμβακος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΗΜΕΙΑΝ

Εἰς τὸν κ. Ἀνδρ. Δ. Σαραντόπουλον, χημικόν, κάτοικον Καλαμών, διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «εἰδικῶν ἐλαίου ζυμώσεως πρὸς ἀναπαραγωγὴν ζυμομηκῆτων ἀρτοποιίας» (ἀρ. 6202).

Εἰς τὴν Α.Ε. «Degea» (Auergesellschaft) ἐδρεύουσαν ἐν Βερολίνῳ διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «δοκιμαστικῶν σωληνίου δι' ἀνιχνευτικῆς συσκευῆς ἀερίων». Ὡς χρονολογία συμβατικῆς προτεραιότητος ἀναγνωρίζεται ἡ 21 Μαρτίου 1935 (ἀρ. 6204).

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Ἀχαΐας ἀνεσχηματίσθη κατὰ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Πρόεδρος Γεώργ. Σαμαράς, Ἀντιπρόεδρος Ἀλέξ. Ἀντωνόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ἰω. Σπῆς, Ταμίης Βασ. Σωτηρόπουλος καὶ Σύμβουλοι Μ. Μαραγκός, Ἄγγ. Βασιλόπουλος καὶ Χαρ. Σωτηρόπουλος.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ αὐτοῦ Συλλόγου δι' ἐγγράφου ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ συναδελφικῆς ἀγάπης μετὰ τὰ ὅποια περιέβαλον τοὺς ἐν Πάτραις ἐγκατεστημένους χημικούς οἱ ἐξ Ἀθηνῶν συναδελφοὶ κατὰ τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδρομῆς ἐπισκεψίαν του.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἠλείᾳ Χημικῶν δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἐνωσιν γνωρίζει τὰς, κατόπιν ἀποφάσεως γενικῆς συνελεύσεως, ἀπόψεις τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Οἰκονομικοῦ νόμου τοῦ προαθθέντος παρά τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις περὶτρέφονται ἐπὶ τῶν προστιθεμένων χημικῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ τρόπου πωλήσεως αὐτῶν. Ἐπίσης προτείνονται τὴν μονιμότητα καὶ ἀρίτητα εἰς ὄργανα ἐγκατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιχειρησῶν.

Εἰς τὴν γενικὴν πρόσκλησιν ἣν ἀπήνθυσεν ἡ Ἐνωσις πρὸς τοὺς τοπικοὺς συλλόγους, ὅπως ἀποστείλουν ἀντιπροσωπεῖαν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἑκαταετηρίων τοῦ Ἐντευκτηρίου, ἀπῆνθησεν μόνον ὁ σύνδεσμος χημικῶν Χανίων Κρήτης διὰ τοῦ ἀκόλουθου τηλεγραφήματος: «Ἐπ' εὐκαιρίᾳ αὐριανῶν ἑκαταετηρίων παρακαλοῦμεν διαβιβᾶσθε καθ' ὅμας συμβούλιον καὶ συναδέλφους θερμότατον χαιρετισμὸν ἐκ μέρους μελῶν συνδέσμου Χανίων - Ρεθύμνης εὐχομένῳ πλήρη εὐδωσῶν ἐργασιῶν Ἐνώσεως συναδελφικῆν ἀλληλεγγύην καὶ νόμιμον περιφρούρησιν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων πρὸς προαγωγὴν ὅλων μας».

Ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ χημικῶν δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἐνωσιν ὑποδεικνύει ὅπως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ ἀλεύρων καὶ ἄρτου ἐπιδικασθῆ ἡ διόρθωσις τοῦ ἀτόπου τοῦ νὰ καθορίζεται εἰς καὶ μόνον μισθός, ἀνεξαρτήτως πολυετοῦς προὔπηρεσίας, τῶν εἰς τοὺς ἀλευρομύλους ὑπηρετούντων χημικῶν κανονιζόμενος βάσει τῆς ἀλεστικότητος καὶ μόνου.

Γενομένων ἀρχαιρειῶν εἰς τὸν Σύλλογον τῶν ἐν Ἠλείᾳ Χημικῶν ἐξελέγησαν διὰ τὸ 1937: Πρόεδρος Ε. Λειβαδίτης, Γραμματεὺς Λ. Φιλίππης, Ταμίης Ι. Κανελλακόπουλος καὶ μέλη Ν. Νικόπουλος καὶ Π. Κοκκινάκης.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πρὸ καιροῦ συνήλθε τὸ συμβούλιον Παθητικῆς Ἀεραμύνης Πειραιῶς, εἰς ὃ ἀντεπροσώπευσεν τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν ὁ κ. Κ. Σακελλαριάδης. Ἡ Ἐνωσις ἀπεφασίσθη ὅπως μετὰσχῆ

εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπιτροπὰς: 1) Διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ, 2) Προστασίας ἀπὸ πολεμικῶν ἀερίων, 3) Πάλης κατὰ τοῦ πυρὸς καὶ καταστροφῆς μὴ ἐκτραγέτων βλημάτων, 4) Ἐξασφαλίσεως τροφίμων καὶ 5) Τεχνικῆς ἐκπαίδευσέως.

*Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος πανεπ. ἔτους εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἔχει ἐγκαινισθῆ χάριν τῶν φοιτητῶν σειρά μαθημάτων παθητικῆς ἀεραμύνης μετ' ὀμίλησιν τῶν καθηγητῶν τῆς Γεν. Χημείας κ. Τρ. Καραντάσην. Εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν λόγω μαθημάτων συμμετέχουν καὶ ἄλλοι ὀμιληταὶ ἐπὶ διαφόρων εἰδικῶν ζητημάτων ἀφορώντων πάντοτε τὴν παθητικὴν ἀεραμύνην. Ἡδὴ ὁ συνάδελφος κ. Ἐμμ. Βογιατζάκης ὀμίλησεν «περὶ τῶν ἀρχῶν ὁργανώσεως τῆς παθητικῆς ἀεραμύνης». Τὰ ὡς ἀνω μαθήματα γίνονται κατὰ Σάββατον 6-7 μ.μ. εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ παρακολουθοῦνται ἐκτός τῶν φοιτητῶν καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνίας Θεσσαλονίκης.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς, δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὴν Ἐνωσιν, ἀπήντησεν εἰς τὴν σχετικὴν πρόσκλησιν τῆς ὅπως παραστῆ εἰς τὰ ἑκαταετηρίων τοῦ Ἐντευκτηρίου, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ παρευρεθῆ λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὑπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεώς του.

Ἐπίσης ὁ κ. Κ. Κοτζιάς, Ἐπιμετρεὺς Διοικητικῆς Πρωτευούσης, ἀπήντησεν εἰς τὴν πρόσκλησιν εὐχαριστῶν καὶ εὐχόμενος εὐδωσῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐνώσεως. Δὲν κατέστη δυνατόν νὰ παραστῆ λόγω ἐκτάκτου ἐπιχειρήσεως ὑπηρεσίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τ.Ε.Ε. ἐγνώρισεν ἐπίσης δι' ἐγγράφου ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῆ λόγω ἀπουσίας του ἐξ Ἀθηνῶν.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΑΛΕΥΡΩΝ ΚΑΙ ΑΡΤΟΥ

Ὁ ἀνωτέρω Νόμος (395, 1935) ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 559 τεύχος Α' φύλλον τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1936 τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τοῦ Νόμου αὐτοῦ προβλέπονται καὶ ρυθμίζονται τὰ τῆς λειτουργίας καὶ ἰδρύσεως τῶν κλινδρομύλων ὡς καὶ τῆς ποιότητος τῶν παρασκευαζομένων ἀλεύρων.

Ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω Νόμου προβλέπονται πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων αὐτοῦ 15 θέσεις ἐπιθεωρητῶν. Ἐπίσης ἡ πρόσληψις ἐπὶ συμβάσει καὶ διὰ μίαν πενταετίαν διπλωματούχου χημικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ὡς Γενικοῦ Τεχν. Ἐπιθεωρητοῦ. Εἰδικῶς τὸ ἄρθρον 12 προνοεῖ ἐπίσης διὰ τοὺς χημικούς τῶν κλινδρομύλων, ἢ θέσις τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζεται ἐπισημῶς. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Τὸ ἀπὸ 28ης Μαΐου 1930 Διάταγμα περὶ ὑποχρεωτικῆς πρόσληψεως χημικῶν εἰς τοὺς κλινδρομύλους ἰσχύει καθ' ὅλας αὐτὸς τὰς διατάξεις.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἕκαστος κλινδρομύλος ὑποχρεοῦται νὰ ἰδρῶσιν χημικῶν ἐργαστήριον, εἰς ὃ θὰ εἶναι δυνατὴ τολάχιστον ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου Χημικῆς ὑπηρεσίας περὶ ποιότητος τῶν ἀλεύρων καθοριζομένων ὀρίων, ἥτοι τῆς ὕγρασις, γλυκότητος, πηκτικότητος, φέφρας ὡς καὶ τοῦ εἰδικοῦ βάρους τοῦ σίτου.

Ὡς κατώτατον ὄριον μηνιαίων ἀποδοχῶν ὀρίζεται διὰ τοὺς χημικούς τῶν ἀλευρομύλων διὰ μὲν τοὺς ἡμερησίως ἀλεστικῆς ἰκανότητος 25—50 τόννων τολάχιστον δραχμῶν 4.000 μηνιαίως, διὰ δὲ τοὺς ἄνω τῶν 50 τόννων ἀλεστικῆς ἰκανότητος, τολάχιστον 6.000 μηνιαίως.

Ὁ αὐτὸς χημικὸς δὲν δύναται νὰ ὑπηρετῆ εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς κλινδρομύλου ἐκτός ἐάν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἢ περιφερείᾳ ὑπάρχουν ἀλευρομύλοι μικρᾶς ἀλεστικότητος κάτω τῶν 25 τόννων, ὅποτε οὗτοι δύναται ἀνά δύο ἢ τρεῖς νὰ προσλάβωσιν ἕνα χημικόν μετ' ὃς ἄνω κατώτατον ὄριον μισθοῦ.

Πᾶς προσλαμβανόμενος ὑπὸ κλινδρομύλου χημικὸς δέον νὰ κέκτηται δίπλωμα τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πανεπιστημίου ἢ ἀντιστοίχου ἰσότητος ἀλλοδαπῆς σχολῆς. Οἱ κατὰ τὸ πρῶτον προσλαμβανόμενοι χημικοὶ ὑπὸ κλινδρομύλων θεωροῦνται δόκιμοι διὰ χρονικὸν διάστημα 6 μηνῶν, καθ' ὃ εἶναι ἀπολυτέοι ἀνευ τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου προϋποθέσεων.

Οἱ χημικοὶ τῶν κλινδρομύλων ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων τῶν ὑπέχουσι πᾶσας τὰς εὐθύναις τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Οἱ χημικοὶ τῶν κλινδρομύλων τιμωροῦνται ἢ ἀπολύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιμετρετοῦ τῆς Ἀγορανομίας πρὸς αὐτοῦ οἰκείου ἀλευροβιομηχανίου. Ὁ Ἐπιμετρετὸς τῆς Ἀγορανομίας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡς ἀνω ἀποφάσεως δύναται νὰ παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Χημικῆς ὑπηρεσίας πρὸς γνωμοδότησιν.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 559 τεύχος Α' φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ ἀνωτέρω Νόμος, ἀποτελῶν συμπληρωσικὰ καὶ κωδικοποιήσιν τῆς νομοθεσίας περὶ τοῦ νέου Ἐπιμετρετοῦ Ἀγορανομίας. Δι' αὐτοῦ προβλέπονται τὰ τῆς ὄλης λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἰδρυομένων δύο διευθύνσεων, τῆς τοῦ Ἄρτου καὶ τῆς τῶν Μελετῶν. Ὁ ὅλος μηχανισμὸς τοῦ Ἐπιμετρετοῦ παρέχει τὴν δυνατότητα προσλήψεως εἰς τὰς διαφόρους θέσεις αὐτοῦ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ χημικῶν, δεδομένου ὅτι ἡ κατάρτισις αὐτῶν εἶναι ἢ πλέον ἐνδεκτικὴν διὰ τὴν καλλιτέραν ἀπόδοσιν ὑπηρεσιῶν τοιαύτης μορφῆς.